

Europeiska unionens officiella tidning

C 341

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofjärde årgången

16 december 2010

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2010/C 341/01	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.5995 – VW/Karmann) ⁽¹⁾	1
---------------	---	---

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2010/C 341/02	Eurons växelkurs	2
2010/C 341/03	Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för märkning av livsmedel som innehåller ingredienser med ursprungsbeteckningar (SUB) och skyddade geografiska beteckningar (SGB)	3
2010/C 341/04	Meddelande från kommissionen – EU:s riktlinjer för bästa metoder när det gäller frivilliga certifierings-system för jordbruksprodukter och livsmedel	5

SV

Pris:
3 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

2010/C 341/05	Utdrag ur beslut om Landsbanki Íslands hf. i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut	12
2010/C 341/06	Utdrag ur beslut om VEF banka i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut	14

UPPLYSNINGAR OM EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

Eftas övervakningsmyndighet

2010/C 341/07	Uppmaning enligt artikel 1.2 i del I av protokoll 3 till avtalet mellan Eftastaterna om inrättandet av en övervakningsmyndighet och en domstol att inkomma med synpunkter på frågor gällande statligt stöd i samband med rekapitaliseringen av försäkringsbolaget Sjóvá i Island	15
---------------	--	----

Gemensamma EES-kommittén

2010/C 341/08	Beslut av gemensamma EES-kommittén för vilka de konstitutionella kraven enligt artikel 103 i EES-avtalet har uppfyllts	26
2010/C 341/09	Förteckning över naturliga mineralvatten som erkänts av Island och Norge (<i>Upphäver och ersätter den text som offentliggjordes i EUT C 28, 4.2.2010, s. 24 och EES-supplement nr 5, 4.2.2010, s. 1</i>)	39

V Yttranden

ADMINISTRATIVA FÖRFARANDEN

Europeiska kommissionen

2010/C 341/10	Inbjudan att lämna förslag – EACEA/41/10 för genomförandet av Erasmus Mundus 2009–2013, år 2011	40
---------------	---	----

II

*(Meddelanden)*MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.5995 – VW/Karmann)****(Text av betydelse för EES)****(2010/C 341/01)**

Kommissionen beslutade den 29 november 2010 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004. Beslutet i sin helhet finns bara på tyska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas tillgängligt

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, även uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
 - i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/sv/index.htm>) under dokumentnummer 32010M5995. EUR-Lex ger tillgång till gemenskapslagstiftningen via Internet.
-

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾**15 december 2010**

(2010/C 341/02)

1 euro =

Valuta		Kurs	Valuta		Kurs
USD	US-dollar	1,3360	AUD	australisk dollar	1,3436
JPY	japansk yen	111,88	CAD	kanadensisk dollar	1,3440
DKK	dansk krona	7,4516	HKD	Hongkongdollar	10,3878
GBP	pund sterling	0,85290	NZD	nyzeeländsk dollar	1,7861
SEK	svensk krona	9,0798	SGD	singaporiensk dollar	1,7502
CHF	schweizisk franc	1,2826	KRW	sydkoreansk won	1 541,53
ISK	isländsk krona		ZAR	sydafrikansk rand	9,0686
NOK	norsk krona	7,8660	CNY	kinesisk yuan renminbi	8,8917
BGN	bulgarisk lev	1,9558	HRK	kroatisk kuna	7,3898
CZK	tjeckisk koruna	25,155	IDR	indonesisk rupiah	12 061,15
EEK	estnisk krona	15,6466	MYR	malaysisk ringgit	4,1990
HUF	ungersk forint	274,63	PHP	filippinsk peso	58,706
LTL	litauisk litas	3,4528	RUB	rysk rubel	40,9375
LVL	lettisk lats	0,7097	THB	thailändsk baht	40,194
PLN	polsk zloty	3,9783	BRL	brasiliansk real	2,2694
RON	rumänsk leu	4,2885	MXN	mexikansk peso	16,5766
TRY	turkisk lira	2,0277	INR	indisk rupie	60,5640

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för märkning av livsmedel som innehåller ingredienser med ursprungsbeteckningar (SUB) och skyddade geografiska beteckningar (SGB)

(2010/C 341/03)

1. INLEDNING

1.1 Bakgrund

Europeiska unionen har sedan 1992 utvecklat en särskild politik för geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾. Märkningsföreskrifterna för livsmedel som avses att levereras i oförändrat tillstånd till konsumenten, liksom märkningsföreskrifterna för reklam för dessa, anges i sin tur i märkningsdirektivet⁽²⁾.

I lagstiftningen om skyddade ursprungsbeteckningar (SUB) och skyddade geografiska beteckningar (SGB) föreskrivs bland annat att de registrerade beteckningarna är skyddade mot varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk för produkter som inte omfattas av beteckningen, i den mån dessa produkter är jämförbara med de registrerade produkterna eller om detta bruk av den skyddade beteckningen innebär att beteckningens anseende utnyttjas⁽³⁾. Dessutom kräver märkningsdirektivet att märkningen av och reklam för ett livsmedel inte får vara sådan att den vilseleder konsumenten, särskilt vad gäller livsmedlets slag, identitet, egenskaper och sammansättning⁽⁴⁾.

Genom att tillsätta en produkt registrerad som SUB eller SGB i ett livsmedel kan man naturligtvis öka avsetningen för dessa kvalitetsprodukter. Varje hänvisning till en sådan tillsättning inom märkningen av ett livsmedel måste dock utföras i god tro och får inte vilseleda konsumenten.

1.2 Riktlinjer

I meddelandet om en kvalitetspolitik för jordbruksprodukter (KOM[2009] 234), förpliktigar sig kommissionen att ta fram riktlinjer för märkning av och reklam för bearbetade produkter som innehåller ingredienser med geografiska beteckningar.

Syftet med dessa riktlinjer är att illustrera vilka bestämmelser som gäller i detta fall och att underlätta för ekonomiska aktörer att fastställa sitt handlingsutrymme. Riktlinjerna tar särskilt sikte på att visa kommissionens syn på

— användningsvillkoren för beteckningar registrerade som SUB eller SGB vid märkning och presentation av och reklam för

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 93, 31.3.2006, s. 12) liksom kommissionens förordning (EG) nr 1898/2006 av den 14 december 2006 om fastställande av närmare tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 510/2006 (EUT L 369, 23.12.2006, s. 1)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel (EGT L 109, 6.5.2000, s. 29).

⁽³⁾ se artikel 13.1a i förordning (EG) nr 510/2006.

⁽⁴⁾ se artikel 2.1a i direktiv 2000/13/EG.

livsmedel som innehåller ingredienser med sådana beteckningar, och

— god tillämpning som säkerställer att ingredienser med beteckningar registrerade som SUB och SGB i livsmedel inte används på ett felaktigt sätt så att det skadar den skyddade produktens anseende eller vilseleder konsumenten vad gäller den bearbetade produktens sammansättning.

Tillämpningen av dessa riktlinjer är frivillig.

De exempel som omnämns i riktlinjerna ges uteslutande i illustrativt syfte och speglar inte situationer eller tvistefrågor som kommit till kommissionens kännedom.

Dessa riktlinjer utgör inte en juridiskt bindande tolkning av Europeiska unionens lagstiftning om SUB och SGB eller av märkningsdirektivet. En sådan tolkning tillkommer endast Europeiska unionens domstol och – om det gäller att avgöra om märkningen av vissa produkter är sådan att den vilseleder köparen eller konsumenten eller om en varubeteckning är missvisande – nationell domstol⁽⁵⁾.

Dessa riktlinjer kan komma att revideras.

2. REKOMMENDATIONER

Mot bakgrund av ovanstående önskar kommissionen redogöra för en rad rekommendationer angående, å ena sidan, användningsföreskrifter för en beteckning registrerad som SUB eller SGB och för Europeiska unionens benämningar, förkortningar eller symboler vid märkningen av livsmedel som innehåller produkter med sådan beteckning, och å andra sidan angående produktspecifikationer för beteckningar registrerade som SUB eller SGB som ingår som ingredienser i livsmedel.

2.1 Rekommendationer för användning av registrerade beteckningar

1. Enligt kommissionen kan en beteckning registrerad som SUB eller SGB legitimt anges i ett livsmedels ingrediensförteckning.

2. Dessutom anser kommissionen att en beteckning registrerad som SUB eller SGB kan nämnas inom, eller i anslutning till, produktbeskrivningen för ett livsmedel som innehåller en ursprungsbetecknad produkt, liksom i livsmedlets märkning, presentation och reklam, när följande villkor uppfyllts.

⁽⁵⁾ Se, exempelvis, domstolens dom 2009, *Severi*, (C-446/07, REG. 2004, s. I-8041, punkt 60).

- Livsmedlet i fråga ska lämpligtvis inte innehålla någon "jämförbar ingrediens", det vill säga ingen annan ingrediens som helt eller delvis kan ersätta en vara som fått beteckningen SUB eller SGB. Som illustrerande och icke begränsande exempel på benämningen "jämförbar ingrediens" anser kommissionen att en grönmögelost (ibland kallad ädelost) skulle vara jämförbar med "Roquefort".
 - Dessutom måste denna ingrediens användas i tillräckligt stor mängd för att ge livsmedlet i fråga en utmärkande karaktär. Med tanke på hur olika de potentiella fallen är, kan dock kommissionen inte föreslå en generellt tillämplig minimiprocentsats. Till exempel skulle inblandning av en mycket liten mängd av en krydda med beteckningen SUB eller SGB i ett livsmedel eventuellt kunna räcka för att ge livsmedlet i fråga en utmärkande karaktär. Däremot skulle införandet av en mycket liten mängd kött med beteckningen SUB eller SGB i ett livsmedel inte i sig vara tillräcklig för att ge livsmedlet en utmärkande karaktär.
 - Slutligen måste procentandelen av en ingrediens som betecknas som SUB eller SGB i idealfallet anges inom, eller i omedelbar anslutning till, livsmedlets varubeteckning eller åtminstone i ingrediensförteckningen i direkt anslutning till ingrediensen i fråga.
3. Så fort villkoren nämnda ovan i 2 är uppfyllda anser kommissionen att Europeiska unionens benämningar, förkortningar ⁽¹⁾ eller symboler som åtföljer en registreringsbeteckning bara får användas i märkningen, inom eller i nära anslutning till ett livsmedels varubeteckning eller i innehålls-

förteckningen, om det framgår klart att detta livsmedel i sig inte är en SUB eller en SGB. Annars skulle det enligt kommissionen vara fråga om att utnyttja anseendet för denna SUB eller SGB och att vilseleda konsumenten. Till exempel skulle varubeteckningarna "Pizza med Roquefort" eller "Pizza tillagad med Roquefort SUB" knappast ge upphov till tvist enligt kommissionen. Däremot skulle varubeteckningen "Pizza med Roquefort SUB" klart avrådas, eftersom en sådan varubeteckning skulle kunna ge konsumenten intrycket att denna pizza i sig skulle vara en SUB-märkt produkt.

4. Kommissionen anser att när en ingrediens som är jämförbar med en ingrediens med SUB eller SGB tillsatts i ett livsmedel får beteckningen registrerad som SUB eller SGB endast vara med i ingrediensförteckningen på samma villkor som gäller för andra ingredienser som nämns där. Det skulle i synnerhet vara lämpligt att använda identiska tecken vad gäller typsnitt, storlek, färg etc.

2.2. Rekommendationer för produktspecifikationer för beteckningar registrerade som SUB eller SGB som ingår som ingredienser i livsmedel

Kommissionen anser att produktspecifikationen till en beteckning registrerad som SUB eller SGB i princip inte behöver innehålla bestämmelser om användningen av denna beteckning i märkningen av andra livsmedel, eftersom de ekonomiska aktörernas efterlevnad av existerande lagstiftning inom EU bör utgöra tillräcklig garanti. De bör endast tas upp om de syftar till att lösa en specifik, klart identifierad svårighet och om de är objektiva, proportionella och icke-diskriminerande. Eventuella bestämmelser i produktspecifikationen får under inga omständigheter ha som mål eller effekt att ändra gällande lagstiftning.

⁽¹⁾ Det handlar i detta fall om benämningarna "skyddad ursprungs-beteckning" eller "skyddad geografisk beteckning" och förkortningarna SUB eller SGB.

Meddelande från kommissionen – EU:s riktlinjer för bästa metoder när det gäller frivilliga certifieringssystem för jordbruksprodukter och livsmedel

(2010/C 341/04)

1. INLEDNING

På senare år har det vuxit fram allt fler frivilliga certifieringssystem för jordbruksprodukter och livsmedel. En inventering som utfördes för kommissionens räkning 2010 ⁽¹⁾ visade att det finns mer än 440 olika system, varav flertalet har inrättats under de senaste tio åren.

Certifieringssystem för jordbruksprodukter och livsmedel ska (genom en certifieringsmekanism) garantera att en produkt eller dess produktionsmetod eller -system har vissa egenskaper eller attribut i enlighet med fastställda specifikationer. Systemen omfattar en rad olika initiativ som täcker olika steg i livsmedelskedjan (på gården eller senare i kedjan, för hela eller delar av livsmedelskedjan, för alla sektorer eller bara ett marknadssegment osv.). De kan gälla för handel mellan företag (B2B, där snabbköpet eller bearbetningsföretaget är den avsedda slutliga mottagaren av informationen) eller för handel mellan näringsidkare och konsument (B2C). De kan använda logotyper, men många – särskilt sådana som gäller mellan företag – gör det inte.

Även om certifieringssystem per definition använder intyg från tredje part finns det andra system på marknaden som utgår från en märkning eller en logotyp (ofta registrerad som varumärke) utan att det ingår någon certifieringsmekanism. Man ansluter sig till dessa system genom en egendeclaration eller genom att bli utvald av systemets ägare. Sådana system kallas i linje med definitionerna i avsnitt 2 för egendeclarerade system. Certifiering är det lämpligaste systemet när åtagandena är komplicerade, anges i detaljerad specifikation och kontrolleras regelbundet. Egendeclaration fungerar bättre för förhållandevis okomplicerade (enfråge-)påståenden.

Utvecklingen av certifieringssystem drivs framför allt av faktorer som å ena sidan samhällets efterfrågan på vissa egenskaper ⁽²⁾ hos produkten eller produktionsprocessen (oftast för system som riktar sig till konsumenter), och å andra sidan aktörernas önskan att se till att deras leverantörer uppfyller de angivna kraven (oftast för system som riktar sig till företag). När det gäller livsmedelssäkerhet har livsmedels- och foderföretagarna enligt förordning (EG) nr 178/2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning ⁽³⁾ det främsta ansvaret för att se till att livsmedel och foder uppfyller kraven i livsmedelslagstiftningen och för att kontrollera att dessa krav uppfylls. Det är framför allt stora aktörer i livsmedelskedjan som använder certifieringssystem för att se till att en produkt uppfyller kraven samt för att skydda sitt anseende och begränsa sitt ansvar vid en livsmedelssäkerhetsincident.

Privata certifieringar behövs naturligtvis inte för att bevisa att man uppfyller de rättsliga kraven. Alla privata certifieringssystem för jordbruks- och livsmedelssektorn måste vara frivilliga. När aktörer använder certifiering av efterlevnad av grundläggande krav för att underlätta transaktioner med andra aktörer i livsmedelskedjan bör det tydligt framgå att denna metod inte får användas för att skilja ut produkter på marknaden.

Certifieringssystem kan skapa fördelar för

- mellanliggande aktörer i livsmedelskedjan genom att säkerställa att normer uppfylls och därmed minska ansvarsskyldigheten och skydda anseendet i fråga om påståenden om produkter och varumärken,
- producenter genom att ge certifierade produkter större marknadstillgång, ökade marknadsandelar och större produktmarginaler, eventuellt också genom att öka effektiviteten och minska transaktionskostnaderna,
- konsumenter genom att ge tillförlitlig och trovärdig information om produkt- och processegenskaper.

Vissa intressenter har hävdat att certifieringssystem kan medföra nackdelar som

- hot mot den inre marknaden ⁽⁴⁾,
- frågor kopplade till insynen i systemkrav och påståendenas trovärdighet, särskilt i fråga om system som certifierar efterlevnaden av grundläggande krav,
- risk för att konsumenter vilsledds,
- kostnader och bördor för jordbrukare, särskilt om de måste delta i flera system för att uppfylla köparnas krav,

⁽¹⁾ Undersökning utförd av Areté för GD Jordbruk. Se http://ec.europa.eu/agriculture/quality/index_en.htm

⁽²⁾ Till exempel djurskydd, miljömässig hållbarhet, rättvis handel.

⁽³⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ I sitt meddelande *En bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja i Europa* (KOM(2009) 0591) deklarerade kommissionen att den hade för avsikt att se över utvalda miljönormer och system för ursprungsmärkning som kan hindra den gränsöverskridande handeln.

- risk för att producenter som inte deltar i stora certifieringssystem förkastas av marknaden,
- inverkan på internationell handel, särskilt med utvecklingsländer ⁽¹⁾.

Kommissionen har konstaterat att problemet med att konsumenter blir förvirrade av att det finns flera system med likartade målsättningar har tagits upp av privata initiativ ⁽²⁾ som vill skapa "goda uppförandekoder" för privata standardiseringsorgan, främst inom samhälls- och miljöområdet. Vissa förespråkare för befintliga system har dessutom redan vidtagit åtgärder för att anpassa kraven till liknande system och vissa befintliga certifieringssystem (framför allt sådana som används vid handel mellan företag) har utvecklats ur en harmoniseringsprocess för olika enskilda normer.

1.1 Typer av system

De olika systemen skiljer sig kraftigt åt i fråga om omfattning, mål, struktur och arbetsmetoder. Såsom redan nämnts är en viktig skiljelinje huruvida systemen är beroende av kontrollförfarande hos en tredje part och den kan användas för att dela in systemen i egendeklarerade system och certifieringssystem. Cer-

tifieringssystem kan i sin tur delas upp beroende på om de gäller handel mellan företag eller syftar till att ge information från handelskedjan till konsumenten.

Ett annat viktigt klassificeringskriterium gäller huruvida systemet handlar om produkter och processer (i huvudsak system som riktar sig till konsumenter) eller ledningssystem (i huvudsak system som gäller handel mellan företag). När det gäller fastställda krav kan systemen intyga överensstämmelse med bestämmelser som fastställts av offentliga myndigheter (grundläggande), eller lägga till kriterier som går utöver de rättsliga kraven (utöver grundläggande). Det är inte alltid lätt att skilja de båda åt: dels innehåller system ofta en kombination av grundläggande krav inom vissa områden och mer långtgående krav inom andra, dels innebär vissa grundläggande krav, särskilt inom miljö- och jordbruksområdet, att aktörerna måste tillämpa goda och bästa metoder och göra subjektiva bedömningar av vad som är vederbörlig omsorg, vilket innebär att de konkreta åtgärder som ska vidtas kan variera mellan aktörer och medlemsstater. De tekniska kraven i vissa certifieringssystem används faktiskt av vissa aktörer för att tolka och tydliggöra dessa allmänna skyldigheter.

I tabellen nedan illustreras denna klassificering:

Klassificering av system

Typ av intyg:	Egendeklaration	Certifiering (intyg från tredje part)	
Målgrupp:	B2C	B2C	B2B
Mål för de angivna kraven:	Produkter och processer	I huvudsak produkter (inklusive tjänster) och processer	I huvudsak ledningssystem
Kravens innehåll:	I huvudsak utöver grundläggande krav	I huvudsak utöver grundläggande krav	Grundläggande och utöver grundläggande krav

Dessa riktlinjer handlar främst om de certifieringssystem som beskrivs till höger i tabellen ovan.

nas synpunkter och i samråd med den rådgivande gruppen för jordbruksproduktionens kvalitet ⁽⁵⁾.

1.2 Riktlinjernas syfte

I sitt meddelande om en kvalitetspolitik för jordbruksprodukter ⁽³⁾ konstaterade kommissionen att det inte är motiverat med lagstiftning för att ta itu med eventuella nackdelar med certifieringssystemen i detta skede, med hänsyn till utvecklingen och initiativen i den privata sektorn ⁽⁴⁾. I stället åtog sig kommissionen att utarbeta riktlinjer för certifieringssystem för jordbruksprodukter och livsmedel med utgångspunkt i intresser-

Dessa riktlinjer är avsedda att beskriva den gällande rättsliga ramen och bidra till att förbättra insynen, trovärdigheten och effektiviteten i frivilliga certifieringssystem och att se till att systemen inte står i strid med kraven i lagstiftningen. De lyfter fram bästa metoder för sådana system och ger på så sätt vägledning om hur man kan

⁽¹⁾ Frågan om s.k. privata normer har diskuterats i WTO:s kommitté för sanitära och fytosanitära åtgärder.

⁽²⁾ Till exempel ISEAL Alliance (<http://www.isealliance.org>)

⁽³⁾ KOM(2009) 0234.

⁽⁴⁾ Denna bedömning byggde på en grundlig konsekvensbedömning där olika alternativ inför framtiden undersöktes (se *Certification schemes for agricultural products and foodstuffs*, http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/com2009_234/ia_annex_d_en.pdf).

— undvika att förvirra konsumenter och öka insynen och tydligheten i systemets krav,

⁽⁵⁾ Den rådgivande gruppen för jordbruksproduktionens kvalitet, inrättad genom kommissionens beslut 2004/391/EG, EUT L 120, 24.4.2004, s. 50.

- minska den administrativa och ekonomiska bördan för jordbrukare och producenter, även i utvecklingsländer, samt
- garantera att EU:s bestämmelser för den inre marknaden och certifieringsprinciper följs.

Riktlinjerna är i första hand avsedda för systemutvecklare och aktörer.

Det är frivilligt att följa riktlinjerna. Att riktlinjerna följs innebär inte att kommissionen har ställt sig bakom de krav som anges i dessa system. Dessa riktlinjer har inte någon rättslig status i EU och är inte heller avsedda att ändra krav enligt EU-lagstiftning.

Riktlinjerna bör inte betraktas som en rättslig tolkning av EU-lagstiftningen, eftersom sådana tolkningar tillhör EU-domstolens exklusiva behörighet.

2. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

2.1 Tillämpningsområde

Riktlinjerna är tillämpliga på frivilliga certifieringssystem som omfattar

- jordbruksprodukter, oavsett om de är avsedda för livsmedel eller ej (inbegripet foder),
- livsmedel som omfattas av artikel 2 i förordning (EG) nr 178/2002,
- processer och ledningssystem som avser produktion och bearbetning av jordbruksprodukter och livsmedel.

Riktlinjerna ska inte tillämpas på officiella kontroller som utförs av offentliga myndigheter.

2.2 Definition av begrepp ⁽¹⁾

1. Angivna krav: behov eller förväntningar som har angivits.

⁽¹⁾ Baserat på EN ISO/IEC 17000 *Conformity assessment – Vocabulary and general principles*.

2. Bedömning av överensstämmelse: demonstration av att angivna krav för en produkt, en process, ett system, en person eller ett organ uppfylls.
3. Granskning: kontroll av att urvals- och fastställandeverksamheter är lämpliga, tillräckliga och effektiva samt av dessa verksamheters resultat i fråga om uppfyllandet av angivna krav.
4. Intyg: utfärdande av en förklaring baserad på ett beslut efter en granskning av att det har visats att angivna krav är uppfyllda.
5. Deklaration: intyg från förstapart. I de här riktlinjerna används begreppet system med egendeklaration för gemensamma system och påståenden i märkning som inte är certifierade och som är beroende av producentens egendeklaration.
6. Certifiering: intyg från tredjepart i fråga om produkter, processer, system eller personer.
7. Ackreditering: intyg från tredjepart i fråga om ett organ och som innebär ett formellt bevis på att organet är behörigt att utföra vissa uppgifter. I EU ⁽²⁾ betyder ackreditering ett intyg utfärdat av ett nationellt ackrediteringsorgan om att ett organ för bedömning av överensstämmelse uppfyller kraven i harmoniserade standarder och, i förekommande fall, eventuella ytterligare krav, bland annat de som fastställs i sektors-specifika program, för att utföra specifika bedömningar av överensstämmelse,
8. Inspektion: undersökning av en produktdesign, produkt, process eller anläggning och fastställande av huruvida de uppfyller de angivna kraven eller enligt en yrkesmässig bedömning uppfyller de allmänna kraven.
9. Revision: systematisk, oberoende, dokumenterad process för att ta fram dokumentation, faktaunderlag eller annan relevant information och bedöma dem objektivt för att avgöra i vilken omfattning de angivna kraven är uppfyllda.

3. BEFINTLIG EU-LAGSTIFTNING

3.1 Bestämmelser i fråga om drift av system

Certifieringssystem som tillämpas i EU omfattas av följande grundläggande EU-bestämmelser:

⁽²⁾ Artikel 2.10 i förordning (EG) nr 765/2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter, EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

- Regler för den inre marknaden. Tillhandahållare av certifieringstjänster kan dra fördel av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster i enlighet med artiklarna 49 och 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och tillämpliga bestämmelser i tjänstedirektivet⁽¹⁾. De får inte utsättas för oberättigade begränsningar när de etablerar sig i andra medlemsstater. Inte heller får de utsättas för oberättigade begränsningar när de tillhandahåller gränsöverskridande tjänster. Certifieringssystem får inte heller leda till hinder i praktiken för handeln med varor på den inre marknaden.
- Regler om statligt deltagande i system. Certifieringssystem som får stöd från offentliga organ som regionala eller nationella myndigheter får inte leda till begränsningar som bygger på producenters nationella ursprung eller på annat sätt hindra den gemensamma marknaden. Allt stöd till certifieringssystem som beviljas av en medlemsstat eller genom statliga resurser i den mening som avses i artikel 107 i EUF-fördraget måste följa bestämmelserna om statligt stöd.
- Konkurrensregler. Certifieringssystem får inte leda till konkurrensbegränsande beteende, och framför allt inte till (listan är inte uttömmande)
 - horisontella eller vertikala konkurrensbegränsande avtal,
 - utestängning av konkurrerande företag av ett eller flera företag med betydande marknadsinflytande (t.ex. hindra konkurrerande uppköparens tillgång till leveranser och/eller till distributionskanaler),
 - att marknadsaktörer som uppfyller de berörda kraven inte får tillträde till certifieringssystemet,
 - att parterna i systemet eller andra tredje parter utestängs från utveckling, produktion och saluföring av alternativa produkter som inte uppfyller kraven enligt systemet.
- Konsumentinformation och krav på märkning⁽²⁾. Livsmedel får inte märkas, marknadsföras eller presenteras på ett sätt som i väsentlig grad är vilseledande för köparen. Detta gäller framför allt

- livsmedlets egenskaper och i synnerhet dess art, identitet, egenskaper, sammansättning, kvantitet, hållbarhet, ursprung, tillverknings- eller produktionsmetod,
- tillskrivande av effekter eller egenskaper som livsmedlet inte har,
- antydningar om att livsmedlet har särskilda egenskaper när alla liknande livsmedel i själva verket har dessa egenskaper.

System som endast certifierar att krav i lagstiftning uppfylls får inte innebära att det på något sätt antyds att de certifierade produkterna skulle ha några särskilda egenskaper som skiljer dem från liknande produkter. Systemen får inte heller leda till att andra produkter på marknaden misskrediteras eller riskerar att misskrediteras, och inte heller de offentliga kontrollernas tillförlitlighet.

Märkning, reklam och presentation som avser livsmedel får inte heller vara utformad så att den kan vilseleda konsumenterna i enlighet med direktivet om otillbörliga affärsmetoder⁽³⁾.

- EU tar hänsyn till sina internationella skyldigheter, särskilt de krav som anges i WTO-avtalet om tekniska handelshinder, när man inför ett förfarande för bedömning av överensstämmelse i en lagtext.

3.2 Bestämmelser i fråga om systemens innehåll

Dessutom finns det särskild lagstiftning för många av de områden som omfattas av kraven i certifieringssystem (t.ex. rättsliga krav på livsmedelssäkerhet och hygien⁽⁴⁾, ekologiskt jordbruk, djurskydd, miljöskydd, saluföringsnormer för särskilda produkter).

På områden där det finns relevanta standarder eller relevant lagstiftning bör påståenden ta hänsyn till och vara förenliga med dessa standarder eller denna lagstiftning och hänvisa till dem i specifikationerna (t.ex. bör system som omfattar påståenden om ekologiskt jordbruk baseras på förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter⁽⁵⁾ och system som omfattar påståenden om näring och hälsa vara förenliga med förordning (EG) nr 1924/2006⁽⁶⁾ och genomgå den vetenskapliga bedömning av Efsa som krävs).

⁽³⁾ Direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden, EUT L 149, 11.6.2005, s. 22 och riktlinjer för genomförandet av det, SEK(2009) 1666.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel, (EUT L 139, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 404, 30.12.2006, s. 9.

⁽¹⁾ Direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden, EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ Artikel 2.1 a i direktiv 2000/13/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel, EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

När det gäller i synnerhet livsmedelssäkerhet och hygien gäller följande:

- Systemen får inte inverka menligt på eller syfta till att ersätta befintliga offentliga standarder och/eller krav och får inte heller utge sig för att ersätta offentliga kontroller som utförs av behöriga myndigheter för att officiellt verifiera att offentliga obligatoriska standarder och krav följs.
- Produkter som säljs inom ramen för system som inför säkerhets- och hygienstandarder som går utöver de rättsliga kraven får inte marknadsföras på ett sätt som rubbar förtroendet eller tenderar att rubba förtroendet för säkerheten för andra produkter på marknaden eller för de offentliga kontrollernas tillförlitlighet

3.3 Bestämmelser för bedömning av överensstämmelse, certifiering och ackreditering

Bestämmelser om hur ackrediteringen av organ som gör bedömningar av överensstämmelse inom det reglerade området ska organiseras och genomföras fastställs i förordning (EG) nr 765/2008. Även om denna förordning inte innehåller något krav på ackreditering av organ som utför bedömningar av överensstämmelse, finns det ett sådant krav i andra EU-rättsakter ⁽¹⁾.

Dessutom fastställs internationellt erkända regler för hantering av system för certifiering av produkter och processer eller system i Internationella standardiseringsorganisationens (ISO) Guide 65 (EN 45011) respektive ISO 17021. Även om certifieringssystem för produkter/processer eller system är frivilliga initiativ, måste certifieringsorgan vara ackrediterade enligt EN 45011/ISO 65 eller ISO 17021 för att få utfärda ackrediterade certifikat för produkter/processer eller system.

Detta påverkar dock inte några tillämpliga krav enligt EU:s livsmedelslagstiftning, däribland de allmänna mål som anges i artikel 5.1 i förordning (EG) nr 178/2002:

”Syftet med livsmedelslagstiftningen skall vara att uppnå ett eller flera av de allmänna målen med en hög skyddsnivå för människors liv och hälsa, skyddet av konsumenternas intressen, inbegripet god sed inom handeln med livsmedel, i förekommande fall med beaktande av skyddet av djurs hälsa och välbefinnande, växtskydd samt miljön.”

⁽¹⁾ I artikel 11.3 i förordning (EG) nr 510/2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel anges t.ex. följande: ”De produktcertifieringsorgan som avses i punkterna 1 och 2 skall iakttä och, från och med den 1 maj 2010, vara ackrediterade enligt den europeiska standarden EN 45011 eller ISO/IEC Guide 65 (Allmänna krav för organ som handhar produktcertifieringssystem).”

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 ⁽²⁾ om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd, innefattar i detta sammanhang vissa bestämmelser för offentliga myndigheters delegering av officiella kontrolluppgifter till oberoende tredjeparter (inbegripet ackreditering och rapporteringsskyldighet).

Den offentliga kontrollen ger garantier på grundläggande nivå. Ovanpå den kan särskilda certifieringssystem fungera på frivillig basis, där man ska komma ihåg att eventuella överträdelser omfattas av livsmedelslagstiftningen. De offentliga kontrollmyndigheterna befrias inte från sitt ansvar av att överensstämmelse med grundläggande krav ska bedömas via certifieringssystem.

4. REKOMMENDATIONER OM DELTAGANDE I OCH UTVECKLING AV SYSTEM

1. System bör vara öppna för alla deltagare som vill och kan uppfylla kraven.
2. System bör ha en övervakningsstruktur som tillåter alla berörda intressenter i livsmedelskedjan (jordbrukare och deras organisationer ⁽³⁾, jordbruks- och livsmedelsföretag, livsmedelsindustri, grossister, detaljhandlare och konsumenter, beroende på vad som är lämpligt) att delta i utvecklingen av och beslutsfattandet i systemet på ett representativt och balanserat sätt. Mekanismerna för intressenternas deltagande och vilka organisationer som berörs bör dokumenteras och vara offentliga.
3. Förvaltare av system som fungerar i olika länder och regioner bör underlätta för alla berörda deltagare från de regionerna att delta i utvecklingen av systemet.
4. Systemets krav bör utvecklas av tekniska expertkommittéer och skickas ut på remiss till en bredare grupp av intressenter.
5. Förvaltare av system bör se till att berörda intressenter deltar i utvecklingen av inspektionskriterier och checklistor samt i utformning och fastställande av gränsvärden för sanktioner.
6. Förvaltare av system bör använda en kontinuerlig utvecklingsmetod med återkopplingsmekanismer för att regelbundet se över bestämmelser och krav på ett sätt som tillåter delaktighet. Deltagarna i systemet bör framför allt vara delaktiga i systemets utveckling inför framtiden.

⁽²⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ T.ex. kooperativ.

7. Förändringar i systemets krav får endast göras om de är befogade, för att undvika onödiga anpassningskostnader för deltagarna. Deltagarna i systemet måste informeras i god tid i förväg om eventuella förändringar i systemkraven.

8. Systemen bör innehålla kontaktuppgifter i all dokumentation som gäller systemet (även på en webbplats) och det bör finnas en process för att ta emot och besvara synpunkter på systemet.

5. REKOMMENDATIONER OM SYSTEMKRAV OCH MOTSVARANDE PÅSTÅENDEN

5.1 Tydlighet och öppenhet i systemkrav och gjorda påståenden

1. I systemen bör det tydligt anges vilka samhällsmässiga, miljömässiga, ekonomiska och/eller rättsliga mål som eftersträvas.

2. Påståenden och krav bör vara tydligt kopplade till systemets mål.

3. Systemets omfattning i fråga om produkter och/eller processer bör vara tydligt fastställd.

4. Systemets specifikationer⁽¹⁾, inklusive en offentlig sammanfattning, bör finnas fritt tillgängliga (t.ex. på en webbplats).

5. System som omfattar olika länder bör tillhandahålla översättningar av specifikationerna om potentiella deltagare eller certifieringsorgan gör en motiverad begäran om detta.

6. Systemspecifikationerna bör vara tydliga, tillräckligt detaljerade och lätta att förstå.

7. System som använder logotyper eller märkningar bör tillhandahålla information om var konsumenterna kan hitta ytterligare uppgifter om systemet, som en webbadress, på produktens förpackning eller på försäljningsstället.

8. I systemen bör det tydligt anges (t.ex. på webbplatsen) att de kräver certifiering av ett oberoende organ och det bör lämnas kontaktuppgifter till certifieringsorgan som kan tillhandahålla denna tjänst.

⁽¹⁾ Man kan behöva göra undantag från detta om systemspecifikationerna bygger på standarder som inte är fritt tillgängliga (t.ex. ISO- och EN-standarder).

5.2 Belägg till grund för systemets påståenden och krav:

1. Alla påståenden bör bygga på objektiva och verifierbara belägg och på vetenskapligt underbyggd dokumentation. Denna dokumentation bör finnas fritt tillgänglig på t.ex. en webbplats⁽²⁾.

2. System som fungerar i flera länder och regioner bör anpassa sina krav efter berörda lokala jordbruksmässiga och ekologiska, socioekonomiska och rättsliga förhållanden och jordbruksmetoder, samtidigt som de ska garantera enhetliga resultat i alla sammanhang.

3. Av systemen bör det tydligt framgå (t.ex. på en webbplats) om, var och i vilken omfattning deras specifikationer går längre än berörda rättsliga krav, inklusive rapportering och inspektioner, om det är relevant.

6. REKOMMENDATIONER OM CERTIFIERING OCH INSPEKTIONER

6.1 Certifieringen ska vara opartisk och oberoende

1. Certifiering av överensstämmelse med systemkraven bör utföras av ett oberoende organ som har ackrediterats

— av det nationella ackrediteringsorgan som har utsetts av medlemsstaterna enligt förordning (EG) nr 765/2008, i enlighet med relevanta europeiska eller internationella standarder och vägledningar som fastställer allmänna krav för organ som handhar produktcertifieringssystem, eller

— har ackrediterats av en organisation som har undertecknat International Accreditation Forums (IAF) multilaterala avtal om erkännande av produktcertifiering

2. System bör vara öppna för certifiering av alla kvalificerade och ackrediterade organ, utan geografiska begränsningar.

6.2 Inspektioner

I princip bör inspektioner vara effektiva, tydliga, öppna, baserade på dokumenterade förfaranden och gälla verifierbara kriterier som ligger till grund för certifieringssystemets påståenden. Otillfredsställande resultat bör leda till lämpliga åtgärder.

1. Det bör utföras regelbundna inspektioner av deltagarna i systemet. Det bör finnas tydliga och dokumenterade förfaranden för inspektioner, inklusive frekvens, provtagning samt laboratorietest/analyser av parametrar som är relevanta för certifieringssystemets omfattning.

⁽²⁾ Undantag bör tillåtas för konfidentiell och/eller upphovsrättsskyddad information, som bör vara tydligt utmärkt.

2. Inspektionsfrekvensen bör fastställas med hänsyn till tidigare inspektionsresultat, inneboende risker med produkten eller processen eller ledningssystemet, samt förekomsten av intern revision i gemensamma producentorganisationer som kan komplettera inspektioner av tredjepart. Systemövervakaren bör fastställa en lägsta inspektionsfrekvens för alla deltagare i systemet.
3. Inspektionsresultaten bör utvärderas systematiskt.
4. Oanmälda inspektioner och inspektioner med kort varsel bör användas som generell regel (t.ex. inom 48 timmar).
5. Inspektioner och revisioner bör baseras på offentligt tillgängliga riktlinjer, checklistor och planer. Inspektionskriterierna bör vara nära knutna till systemets krav och motsvarande påståenden.
6. Det bör finnas tydliga och dokumenterade förfaranden för att hantera bristande efterlevnad som tillämpas effektivt. Det bör fastställas utslagningskriterier som kan leda till
 - att certifikatet inte utfärdas eller dras tillbaka,
 - att medlemskapet dras tillbaka,
 - att rapportering görs till det berörda offentliga tillsynsorganet.Dessa utslagningskriterier bör minst omfatta underlåtenhet att uppfylla grundläggande rättsliga krav inom det område som certifieringen omfattar. Fall av bristande efterlevnad med negativ inverkan på hälsoskyddet bör anmälas till berörda myndigheter i enlighet med de rättsliga kraven.
7. Inspektionerna bör inriktas på analys av de verifierbara kriterier som ligger till grund för certifieringssystemens påståenden.

6.3 Kostnader

1. Systemförvaltare bör offentliggöra medlemsavgifter (om det finns några) och kräva att deras certifieringsorgan offentliggör certifierings- och inspektionskostnader för olika typer av deltagare i systemet.
2. Eventuella skillnader i avgifter för olika deltagare i systemet bör vara motiverade och proportionerliga. De får inte användas för att avskräcka vissa grupper av potentiella deltagare, t.ex. från andra länder, från att delta i det berörda systemet.

3. Eventuella kostnadsbesparingar till följd av ömsesidigt erkännande och benchmarking bör föras vidare till de aktörer som omfattas av inspektioner och revisioner.

6.4 Revisorer/inspektörers kvalifikationer

Rent generellt bör revisorer/inspektörer vara opartiska, kvalificerade och behöriga.

Revisorer som utför certifieringsrevisionerna bör ha relevanta kunskaper om den specifika sektorn och arbeta för certifieringsorgan som är ackrediterade enligt de berörda europeiska och internationella standarderna och vägledningarna för produktcertifieringssystem och för certifiering av ledningssystem. Vilken kompetens som krävs för revisorn bör anges i systemets specifikationer.

6.5 Bestämmelser för småskaliga producenter

Systemen bör innehålla bestämmelser som gör det möjligt för småskaliga producenter (särskilt från utvecklingsländer, om sådana berörs) att delta i systemet och som främjar sådant deltagande.

7. REKOMMENDATIONER OM ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE OCH BENCHMARKING/ÖVERLAPPNING MED ANDRA SYSTEM

1. När system utsträcks till en ny sektor och/eller ökar i omfattning måste behovet av systemet motiveras. Systemförvaltare bör när så är möjligt uttryckligen hänvisa (t.ex. på sin webbplats) till andra berörda system som används inom samma sektor, politikområde och geografiska område samt ange på vilka områden metoderna konvergerar och stämmer överens. De bör aktivt undersöka möjligheterna till ömsesidigt erkännande för delar av eller samtliga systemkrav.
2. På områden där man har konstaterat att ett system helt eller delvis överlappar kraven i andra system, bör dessas system innefatta erkännande eller acceptans (helt eller delvis) av inspektioner och revisioner som redan har utförts inom ramen för de systemen (syftet är att samma krav inte ska granskas flera gånger).
3. Om det inte går att åstadkomma ett ömsesidigt erkännande bör systemförvaltarna främja kombinerade revisioner baserade på kombinerade revisionschecklistor (t.ex. en kombinerad checklista och en kombinerad revision för ett eller flera olika system).
4. Förvaltare av system med överlappande krav bör i så stor omfattning som är praktiskt och rättsligt möjligt även harmonisera sina revisionsprotokoll och dokumentationskrav.

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

Utdrag ur beslut om Landsbanki Íslands hf. i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut

(2010/C 341/05)

Reykjavíks distriktsdomstol fastställde den 22 november 2010 att Landsbanki Íslands hf., reg. nr. 540291-2259, Austurstræti 16, Reykjavík (nedan kallad *banken*) ska bli föremål för likvidationsförfarande enligt de allmänna reglerna i avsnitt B i kapitel XII i lag nr 161/2002, enligt punkt 3 och 4 i den tillfälliga bestämmelse V i samma lag och med rättsverkan i punkt 2 i samma bestämmelse, ändrad genom artikel 2 i lag nr 132/2010.

Den 7 oktober 2008 övertog finansinspektionen de befogenheter som en bolagsstämma har och utsåg en likvidationskommitté för banken. I enlighet med lag nr 129/2008, jfr. lag nr 21/1991, beviljades banken ett skuldmoratorium genom ett domstolsbeslut av den 5 december 2008. Moratoriet förlängdes vid tre tillfällen, senast den 31 augusti 2010, och löper ut den 5 december 2010 varefter ytterligare förlängning inte tilläts enligt lag.

Lag nr 44/2009 trädde i kraft den 22 april 2009, vilket medförde förändringar för skuldmoratorium för finansiella företag, vad gäller dess art och innehåll. Enligt punkt 2 i den tillfälliga bestämmelse II i lag nr 44/2009 (tillfällig bestämmelse V i lag nr 161/2002) omfattades skuldmoratoriet av bestämmelserna i artikel 101, första stycket och artikel 102, 103 och 103 a i lag nr 161/2002, ändrad genom det första sakrättsliga stycket i artikel 5, 6, 7 och 8 i lag nr 44/2009, som om företaget hade varit föremål för likvidationsförfaranden genom ett domstolsbeslut den dag lagen trädde i kraft. Det föreskrevs dock att likvidationsförfarandena skulle anses som ett godkänt skuldmoratorium så länge godkännandet var giltigt. Genom lag nr 44/2009 föreskrevs även att så snart godkännandet löper ut ska företaget, utan något specifikt rättsligt avgörande, automatiskt bli föremål för ett likvidationsförfaranden i enlighet med de allmänna reglerna. Likvidationsstyrelsen utsågs genom ett beslut av Reykjavíks distriktsdomstol den 29 april 2009.

Ett meddelande till fordringsägare offentliggjordes och tidsfristen för att anmäla fordringar löpte ut den 30 oktober 2009. Dessutom offentliggjordes ett tillkännagivande om förlängningen av bankens moratorium i *Europeiska unionens offentliga tidning* (EUT C 125, 5.6.2009, s. 22). Tillkännagivandet innehöll en uppmaning om att anmäla fordran och informerade om gällande tidsfrister. De anmälda fordringarna har behandlats vid tre möten. Ytterligare två möten planeras den 1 december 2010 och den 19 maj 2011. Vid den tidpunkten förväntas diskussionerna om godkännande av fordringar att ha avslutats.

Lag nr 132/2010 som trädde i kraft den 17 november 2010 ändrar lag nr 161/2002 ytterligare. Likvidationskommittén och likvidationsstyrelsen kan således, innan moratoriet för företaget upphör, tillsammans begära att företaget genom ett domstolsbeslut inleder ett likvidationsförfarande enligt de allmänna reglerna, förutsatt att de väsentliga bestämmelserna i artikel 101, andra stycket, punkt 3 har efterlevts. Om begäran tillstyrks ska åtgärder som vidtagits under företagets moratorium efter det att lag nr 44/2009 trätt i kraft förbli oförändrade.

Utslaget den 22 november 2010 söktes och beviljades enligt ändringen genom lag nr 132/2010. Domstolens beslut fastslår att de rättsliga villkoren för ett beslut om likvidation uppfyllts. Bankens tillgångar uppgår till ungefär 1 138 miljarder ISK (utifrån gällande beräkningar för indrivning och växelkursen för ISK per den 30 september 2010) med skulder på ungefär 3 427 miljarder ISK. Följaktligen är banken insolvent och inte i stånd att fullt ut fullgöra sina åtaganden gentemot fordringsägarna. Möjligheten att betalningssvårigheterna är temporära har uteslutits, jfr. artikel 101, andra stycket, punkt 3 i lag nr 161/2002. Genom domstolens beslut fastställs även i enlighet med nämnda bestämmelse, att åtgärder som genomförts under

loppet av ett företags skuldmoratorium efter det att lag nr 44/2009 trätt i kraft, ändrad genom lag nr 132/2010, ska förbli oförändrade. Detta betyder bland annat att bankens likvidationskommittés och likvidationsstyrelsens uppdrag fortsätter att gälla, i likhet med alla åtgärder på grundval av artikel 101, 102, 103 och 103 a i lag nr 161/2002, jfr. punkt 2 i den tillfälliga bestämmelse V i samma lag. Detta bekräftar även att rangordningen av fordringar och annan rättsverkan, som normalt sett fastställs det datum då ett beslut om likvidationsförfarande tas, ska i detta fall bestämmas i förhållande till den dag då lag nr 44/2009 trädde i kraft, det vill säga den 22 april 2009.

Reykjavík den 25 november 2010.

Likvidationsstyrelsen för Landsbanki Íslands hf.

Halldór H. BACKMAN, *advokat vid Íslands högsta domstol*

Herdís HALLMARSÓTTIR, *advokat vid Íslands högsta domstol*

Kristinn BJARNASON, *advokat vid Íslands högsta domstol*

Upplösningskommittén för Landsbanki Íslands hf.

Lárentsínus KRISTJÁNSSON, *advokat vid Íslands högsta domstol*

Einar JÓNSSON, *advokat vid Reykjavíks distriktsdomstol*

Utdrag ur beslut om VEF banka i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut

(2010/C 341/06)

Meddelande om likvidation av aktiebolaget VEF banka.

I enlighet med det beslut som fattades av regiondomstolen i Riga (*Rīgas apgabaltiesas*) den 15 november 2010 har aktiebolaget VEF banka (registreringsnummer 50003063781) försatts i konkurs från och med den 15 november 2010.

Fordringsägare och andra berörda personer uppmanas att inkomma med sina fordringar och andra krav till företagets konkursförvaltare Ilze Bagatska (tjänsteadress: Antonijas iela 5-5, Rīga, LV-1010, LATVIJA, tfn +371 67216271), inom tre månader från offentliggörandet av konkursmeddelandet i Lettlands *officiella tidning Latvijas Vēstnesis*.

Regiondomstolen i Riga (*Rīgas apgabaltiesas*) är behörig rättsinstans för överklaganden rörande konkursen, tjänsteadress. Brīvības bulvāris 34, Rīga, LV-1886, LATVIJA.

Ilze BAGATSKA

Konkursförvaltare för aktiebolaget VEF banka

UPPLYSNINGAR OM EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSSOMRÅDET

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

Uppmaning enligt artikel 1.2 i del I av protokoll 3 till avtalet mellan Eftastaterna om inrättandet av en övervakningsmyndighet och en domstol att inkomma med synpunkter på frågor gällande statligt stöd i samband med rekapitaliseringen av försäkringsbolaget Sjóvá i Island

(2010/C 341/07)

Genom beslut nr 373/10/KOL av den 22 september 2010, som återges på originalspråket på sidorna efter denna sammanfattning, har Eftas övervakningsmyndighet inlett förfaranden enligt artikel 1.2 i del I av protokoll 3 till avtalet mellan Eftastaterna om inrättandet av en övervakningsmyndighet och en domstol. De isländska myndigheterna har underrättats genom en kopia av beslutet.

Eftas övervakningsmyndighet (nedan kallad *myndigheten*) uppmanar härmed övriga Eftastater, EU:s medlemsstater samt övriga berörda parter att inom en månad från den dag då detta tillkännagivande offentliggörs inkomma med synpunkter på åtgärden i fråga till:

EFTA Surveillance Authority
Registry
Rue Belliard/Belliardstraat 35
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Synpunkterna kommer att meddelas de isländska myndigheterna. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

SAMMANFATTNING

Förfarande

Myndigheten fick sommaren 2009 via de isländska medierna vetskap om den isländska statens ingripande i ett av Islands största försäkringsbolag, Sjóvá-Almennar tryggingar hf. (nedan kallat *Sjóvá*). Den 10 mars 2010 antog myndigheten beslut 77/10/KOL om föreläggande om upplysningar i enlighet med artikel 10.3 i del II av protokoll 3, i vilket den begärde att all relevant information skulle överlämnas. Den 7 juni 2010 mottog myndigheten ett klagomål från en konkurrent om ett påstått statligt stöd som beviljats i samband med det statliga ingripandet i Sjóvá. De isländska myndigheterna har tillhandahållit viss information rörande ärendet.

Via en rad transaktioner förvärvade den isländska staten 73 procent av aktierna i Sjóvá i maj 2010. Aktierna betalades med statligt ägda obligationer värda 11,6 miljarder ISK.

Obligationerna såldes omedelbart vidare till SAT Holding (ett dotterbolag till Glitnir Bank), Sjóvás ägare, i juli 2009. De användes till rekapitaliseringen av Sjóvá, som var nödvändig för att försäkringsbolaget skulle kunna fortsätta sin verksamhet. Staten gav SAT Holding en betalningsfrist på 18 månader för dessa obligationer och ingen ränta behövde betalas under fristen. SAT Holding kunde när som helst besluta att betala staten med aktier i Sjóvá, en möjlighet som SAT Holding utnyttjade i maj 2010.

Bedömning av åtgärden

De isländska myndigheterna har hävdade att staten agerade som en privat investerare/kreditgivare när den ingrep i Sjóvá.

Villkoren för överföringen av obligationerna (betalningsfrist på 18 månader räntefritt eller överföring av 73,03 % av Sjóvás aktier) motsvarar enligt myndighetens preliminära bedömning inte de villkor som normalt erbjuds på marknaden. I juli 2009 drabbades Island av en allvarlig finansiell kris. Det fattades 15,5 miljarder ISK för att Sjóvá skulle uppfylla det lagstadgade kravet på en lägsta andel eget kapital. Glitnir

Bank var under avveckling. Enligt myndigheten hade det inte varit möjligt för ett företag i sådana finansiella svårigheter eller en bank under avveckling att hitta den nödvändiga finansieringen på marknaden på dessa villkor.

När det gäller investeringen i nya andelar i Sjóvá har de isländska myndigheterna hävdade att det vid rekapitaliseringen av bolaget fanns ett betydande deltagande av privata investerare, som utgjordes av Glitnir Bank (via SAT Holding) och Íslandsbanki. Staten tillhörde inte Sjóvás kreditgivare. Eftersom staten inte var en av bolagets kreditgivare, vidtog den inga åtgärder för att skydda sina tillgångar. Myndigheten anser därför att statens agerande under de föreliggande omständigheterna inte kan jämföras med en privat investerare eller kreditgivare som söker reglera utestående fordringar.

Av dessa skäl drog myndigheten preliminärt slutsatsen att den marknadsekonomiska investerarprincipen inte kan anses tillämplig i detta ärende.

De isländska myndigheterna har hävdade att deras ingripande, om det skulle anses utgöra statligt stöd, överensstämmer med artikel 61.3 b i EES-avtalet och med undantaget i artikel 61.3 c och myndighetens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter, som utgår ifrån det undantaget.

Statligt stöd till företag i svårigheter bedöms normalt utifrån artikel 61.3 c i EES-avtalet, men myndigheten får enligt artikel 61.3 b i avtalet tillåta statligt stöd "för att avhjälpa en allvarlig störning i en EG-medlemsstats eller en Efta-stats ekonomi". De isländska myndigheterna har inte inkommit med någon information som gjort det möjligt för myndigheten att bedöma åtgärden utifrån artikel 61.3 c. De har inte heller visat att de systemiska effekterna som kan ha följt av Sjóvás konkurs skulle ha kunnat nå en sådan omfattning att de var en allvarlig störning i Islands ekonomi i den mening som avses i artikel 61.3 b i EES-avtalet.

Slutsats

Med hänsyn till ovanstående överväganden beslutade övervakningsmyndigheten att inleda det formella granskningsförfarandet i enlighet med artikel 1.2 i EES-avtalet. Berörda parter uppmanas att inkomma med synpunkter inom en månad från dagen för offentliggörandet av detta tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 373/10/COL

of 22 September 2010

**to initiate the formal investigation procedure with regard to the recapitalisation of Sjóvá insurance company
(Iceland)**

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ('THE AUTHORITY'),

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ('the EEA Agreement'), in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ('the Surveillance and Court Agreement'), in particular to Article 24,

Having regard to Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement ('Protocol 3'), in particular to Article 1(3) of Part I and Articles 4(4), 6 and 13(1) of Part II,

Having regard to the Authority's State Aid Guidelines on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement, in particular Part VIII, Temporary Rules regarding Financial Crisis, and the chapter on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty⁽¹⁾,

Having regard to the Authority's Decision No 77/10/COL of 10 March 2010 on an information injunction against Iceland to provide information on the State intervention in Sjóvá,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

The Authority became aware of the Icelandic State intervention in the insurance company Sjóvá-Almennar tryggingar hf. (Sjóvá) in the summer of 2009 through the Icelandic media. Subsequently the Authority included this case in the agenda of an annual meeting on pending cases in the field of State aid between the

⁽¹⁾ Available at: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

Authority and the Icelandic authorities which was held in Reykjavik on 5 November 2009. At the meeting the Icelandic authorities provided brief information concerning the background and history of the case.

Due to the complexity of the intervention and the circumstances surrounding it, the Authority asked the Icelandic authorities at the meeting on 5 November 2009 to provide written detailed information.

In a letter to the Icelandic authorities dated 16 November 2009 (Event No 536644), the Authority summarised the points of discussion at the meeting on 5 November 2009 and repeated its request for detailed information in writing regarding the State intervention in Sjóvá. Moreover, the Authority invited the Icelandic authorities to put forward their views regarding possible State aid issues involved in the case. The Authority requested that this information be provided no later than 16 December 2009.

The Authority sent a reminder letter to the Icelandic authorities, dated 14 January 2010 (Event No 543092) requesting that the information be sent to the Authority by 29 January 2010.

No written information was received and subsequently the Authority adopted an information injunction decision, pursuant to Article 10(3) of Part II of Protocol 3, on 10 March 2010 (Event No 548842), requesting:

‘... all documentation, information and data necessary to permit the Authority to assess the existence of State aid in the State intervention in Sjóvá as well as its compatibility with the State aid rules of the EEA Agreement. In particular, but not exclusively, the Authority requires the Icelandic authorities to provide it with a detailed description of the capital injection in Sjóvá including copies of all relevant documents and moreover a detailed explanation of how the Central Bank of Iceland came into possession of the assets of Sjóvá.

Moreover, the Icelandic authorities are requested, also no later than 11 April 2010, to provide all information and data necessary to assess the compatibility of the measure with the State aid rules of the EEA Agreement.

The Icelandic authorities are invited to provide their comments and view regarding any possible and potential State aid issues involved in this case within the same deadline, i.e. 11 April 2010.’

On 11 April 2010, the Icelandic authorities submitted a reply (Event No 553315).

On 7 June 2010, the Authority received a complaint (Event No 559496) against alleged State aid granted when the State intervened in Sjóvá.

2. Description of the case

2.1. Background

Sjóvá is one of Iceland's leading insurance companies ⁽²⁾. The company was taken over by Glitnir Bank ⁽³⁾ (Glitnir) in 2003 and its operations were merged with those of the bank. In 2005, the financial group Moderna/Milestone Finance ⁽⁴⁾ bought 66,6 % of Sjóvá's shares from Glitnir and acquired full ownership as from 2006. Sjóvá's operations were then separated from those of Glitnir.

2.2. The State intervention and the events leading to it

The events leading to the State intervention and the State intervention itself are rather complex and will be described below in chronological order according to information available to the Authority.

⁽²⁾ According to a memorandum from the Financial Supervisory Authority (FME) dated 29 June 2009, the market shares of insurance companies in Iceland, based on their share in total premium income, was at the time as follows: Vátryggingafélag Íslands (VÍS) 35,3 %, Sjóvá 29,5 %, Tryggingamiðstöðin (TM) 27 % and Vörður 8 %.

⁽³⁾ Until 2006, the bank was named Íslandsbanki, when its name was changed to Glitnir banki. Following its collapse in October 2008, Glitnir has been managed by a Resolution Committee and has entered a winding-up procedure. In October 2008, a new bank was founded under emergency legislation to take over domestic assets and liabilities of Glitnir Bank. That bank was initially named Nýi Glitnir, but its name was changed to Íslandsbanki in February 2009.

⁽⁴⁾ Moderna Finance AB was a Swedish holding company owned by the Icelandic company Milestone hf. While Moderna Finance acquired financial undertakings in Sweden and Luxembourg, its biggest Icelandic assets were Sjóvá and the investment bank Askar Capital hf. The car financing company Avant is a subsidiary of Askar Capital. Milestone and affiliated companies were for a period among the major shareholders in Glitnir Bank, achieving their highest share of ownership of 16-18 % of total shares in Glitnir in early 2007. Following Milestone's acquisition of Sjóvá and a major change of the ownership structure in Glitnir, Milestone's holdings in Glitnir declined. Milestone was also among the biggest borrowers from Glitnir. Further information on Sjóvá and Milestone and their ties with Glitnir Bank are available in the report of the Icelandic Parliament's Special Investigation Commission (SIC) available at <http://rna.althingi.is/> (Icelandic version) and <http://sic.althingi.is/> (excerpts in English).

2.2.1. Intervention by the Financial Supervisory Authority

Early in 2008, the Icelandic Financial Supervisory Authority (the FME) started an in-depth investigation into the financial position of Sjóvá on the basis of its annual report for the fiscal year 2007. It transpired that the company had insufficient capital reserves to meet the minimum required to continue insurance operations ⁽⁵⁾ due to losses on its investment activities, which had grown substantially.

Following the investigation, from October 2008 to September 2009, Sjóvá was subjected to special supervision by the FME under Article 90 of the Act on Insurance Activities No 60/1994 ⁽⁶⁾. Furthermore, in December 2008, the FME appointed a special auditor to review Sjóvá's activities.

In March 2009, the FME referred 'several issues relating to the business activities of the company' to the Special Prosecutor ⁽⁷⁾. The Authority is not aware of the substance of the ongoing criminal investigation or whether it has any relevance to this case.

2.2.2. Glitnir takes over Sjóvá — division of the company

In March 2009, Sjóvá was taken over ⁽⁸⁾ by its biggest creditor, Glitnir Bank (Glitnir). Glitnir had been under moratorium since 24 November 2008 and managed by a Resolution Committee appointed by the FME. Sjóvá's creditors had previously been managing the company since October 2008, when it had been put under the special supervision of the FME.

In April 2009, Glitnir and Íslandsbanki ⁽⁹⁾ approached the Icelandic State requesting its assistance in refinancing and restructuring Sjóvá, having exhausted all alternative market solutions to rescue the company.

The Authority has received a presentation document prepared by Íslandsbanki in April 2009 and addressed to the Ministry of Finance. This document outlined a plan to restructure Moderna Finance AB, and its subsidiaries Askar Capital and Sjóvá. It furthermore contains plans to split up old Sjóvá by transferring insurance operation to a new company, leaving the less viable investment activities in the old company. After restructuring, the insurance company would then be sold to new investors.

During the summer of 2009, assets and liabilities were to be divided into 1) SA tryggingar hf., a new company to be incorporated, which would receive the insurance portfolio activities from old Sjóvá upon approval by the FME, and 2) SJ Eignarhaldsfélag (SJE), a holding company in which the toxic assets of old Sjóvá would be placed.

On 20 June 2009, Sjóvá on the one hand and Glitnir, Íslandsbanki, and SAT Eignarhaldsfélag hf. (a holding company wholly owned by Glitnir, hereinafter referred to as SAT Holding) on behalf of SA tryggingar hf. ⁽¹⁰⁾ on the other hand signed an Asset Transfer Agreement, according to which all assets and liabilities of Sjóvá related to the company's insurance operations, including the insurance portfolio, were transferred to SA tryggingar hf., in accordance with Article 86 of the Act on Insurance Activities No 60/1994. Following the transaction the new company, SA tryggingar hf., was renamed Sjóvá.

According to its Articles of Association, dated 20 June 2009, the shareholders of the new company (Glitnir, Íslandsbanki and SAT Holding) were to contribute new equity of ISK 16 billion, required to continue insurance operations, as follows ⁽¹¹⁾:

Company	Amount	Form of payment	Share-holding
Glitnir	ISK 2,8 billion	Bond issued by Avant with interest of REIBOR plus 3,75 % with the following collaterals: — third priority (in parallel with a bond issued by Askar Capital, see table in 2.2.3 below) in Avant's portfolio — first priority in Glitnir's claim against Milestone, equivalent of 54,9 % of total claims against Milestone	17,67 %

⁽⁵⁾ Minimum guarantee fund of ISK 2 billion as defined in the Icelandic legislation.

⁽⁶⁾ Now Article 86 of Act No 56/2010.

⁽⁷⁾ The role of the Special Prosecutor is to investigate suspicions of criminal actions in relation to the collapse of the Icelandic banks according to Act No 135/2008.

⁽⁸⁾ Together with other Icelandic subsidiaries of Moderna Finance AB: Askar Capital and its subsidiary, Avant.

⁽⁹⁾ The Authority assumes that Íslandsbanki became involved as it was also a major creditor of Sjóvá.

⁽¹⁰⁾ An unregistered company to be incorporated under Icelandic law.

⁽¹¹⁾ Subject to FME's approval, which was granted on 22 September 2009, see below.

Company	Amount	Form of payment	Share-holding
Íslandsbanki	ISK 1,5 billion	Various bonds issued by 10 different companies and municipalities	9,30 %
SAT Holding	ISK 11,6 billion	Bond issued by Askar Capital and bond issued by Landsvirkjun (the National Power Company), see table in 2.2.3 below	73,03 %

It is clear, however, that the recapitalisation of Sjóvá was not finalised on 20 June 2009, as the assets to be provided by SAT Holding, amounting to some 73 % of the new equity, were at that time not owned by SAT Holding but by the State. The transaction was later finalised when the State decided to undertake the measures described below.

2.2.3. Description of the intervention by the State

On 27 June 2009, a meeting was held in the Ministry of Finance on the ongoing work on financial restructuring of Sjóvá⁽¹²⁾. This meeting was followed by an agreement dated 8 July 2009 on the transfer of bonds⁽¹³⁾ ('Samningur um kröfukaup') owned by the Icelandic State to SAT Holding.

At this point Sjóvá's equity was ISK 13,5 billion in the negative. A minimum positive equity of ISK 2 billion was required according to law. In order to fulfil the minimum equity requirements, a capital injection of at least ISK 15,5 billion was therefore required.

The agreement between the State and SAT Holding covers the following two bonds that were in the possession of the State, valued by an external expert on 16 June 2009⁽¹⁴⁾:

Asset	Estimated value	Description and securities
Claim against Askar Capital	ISK 6 071 443 539	An indexed loan agreement with 3 % interest. The loan had come into the possession of the State when it took over Central Bank collateral in 2008. The loan is secured by: — third priority collateral in Avant's (*) portfolio (in parallel with a bond issued by Avant to Glitnir, see table in 2.2.2 above, book value of the portfolio was ISK 26 billion and Landsbanki Íslands' first priority lien ISK 16 billion), and — first priority collateral in indexed bonds issued by Landsvirkjun (the National Power Company) of nominal value ISK 4,7 billion.
Bond issued by Landsvirkjun (the National Power Company)	ISK 5 558 479 575	Issued in 2005 payable in 2020, with State guarantee, indexed and 3 % interest. The bond came into the possession of the State as collateral against lending made by the Central Bank to Landsbanki Íslands.

(*) See footnote 4 above.

The purchase price was ISK 11,6 billion and SAT Holding was to pay for the bonds within 18 months, i.e. before year-end 2010, and no interest was to be charged during that period. In other words, the State granted a period of grace of 18 months.

As a security for the payment of the purchase price of the bonds, the State was granted first priority collateral in SAT Holding's shares in Sjóvá.

⁽¹²⁾ According to an FME memorandum dated 29 June 2009, the meeting took place on Saturday 27 June 2009. The Prime Minister and the Minister for Finance took part in the meeting together with their assistants. Other participants were the Chairman of the Board of Directors of FME and the two FME officials who wrote the memorandum. The Authority has no information concerning the extent to which the State had been involved before this date other than the presentation given to the Ministry of Finance in April 2009. Yet the FME memorandum refers to a close cooperation between Glitnir, Íslandsbanki and the Ministry for Finance and refers to a memorandum from the Minister for Finance dated 26 June 2009 and a memorandum dated 27 June 2009 on the insurance company. The Authority has not received these memoranda.

⁽¹³⁾ For the purpose of this decision, the assets transferred to SAT Holding by the State will be referred to as bonds.

⁽¹⁴⁾ The Icelandic authorities have not yet provided the Authority with a copy of the valuation, referred to in the agreement.

The agreement provided for the option of payment by the delivery of SAT Holding's original 73,03 % shareholding in Sjóvá to the State, which would be considered payment in full. SAT Holding could exercise this option without prior consent of the State.

2.2.4. Glitnir sells its shares in Sjóvá to its subsidiary SAT Holding

The FME considered that Glitnir, in moratorium and undergoing winding-up proceedings, was not eligible to own a qualifying holding in Sjóvá. Subsequently, on 16 September 2009, Glitnir sold its 17,67 % shareholding in Sjóvá to Glitnir's subsidiary, SAT Holding.

Following the above transaction, shareholders in Sjóvá were:

Company	Ownership (%)
Íslandsbanki	9,30 %
SAT Holding	90,70 %

On 22 September 2009, the FME finally issued an insurance operation licence to Sjóvá and lifted the special supervision Sjóvá had been under since October 2008. The portfolio transfer appears to have taken place on 1 October 2009.

2.2.5. The State becomes Sjóvá's biggest shareholder through an option exercised by SAT Holding

At year-end 2009, the management of claims owned by the Ministry of Finance and the Central Bank of Iceland (CBI) was merged, and transferred to a new entity, CBI asset management (ESI). From that time, ESI took over management of the claims.

On 3 May 2010, SAT Holding exercised the option to transfer 73,03 % of shares in Sjóvá to the State in lieu of repaying the debt. From that point in time, shareholders in Sjóvá are:

Company	Ownership (%)
Íslandsbanki	9,30 %
SAT Holding	17,67 %
ESI (the State)	73,03 %

3. Position of the Icelandic authorities

The Icelandic authorities are of the view that the Icelandic State has behaved as a private market investor/creditor when contributing to the rescue of Sjóvá. They claim that the State's decision was taken following commitments by Glitnir and Íslandsbanki to contribute equity to Sjóvá amounting to ISK 2,8 billion and ISK 1,5 billion, respectively, or a total of ISK 4,4 billion, which they consider to be a substantial private investor participation amounting to 28 % of the total recapitalisation of Sjóvá.

Furthermore, the Icelandic authorities submit that the assets provided by the State were collateral that it had obtained against loans made to Landsbanki Íslands, and: 'As such the assets were rooted in the collapse of the financial system and there was no new capital to be contributed as equity'. The Icelandic authorities further claim that: 'Given how the claims against Askar and Landsvirkjun came into the possession of the State, and the conditions for release of such claims on the current market, by its use in the restructuring of Sjóvá, the State was acting in the same capacity and under the same conditions as a private investor. The use of the assets in question was consistent with the conduct of a private investor, endeavouring to put assets to use under prevailing market uncertainties'.

In the Icelandic authorities' opinion, the measures undertaken by Glitnir, Íslandsbanki and the Icelandic State were an attempt to prevent a serious disruption and loss for the Icelandic economy, which would have resulted from the bankruptcy of Sjóvá.

With reference to Article 61(3)(b) and (c) of the EEA Agreement, the Icelandic authorities have furthermore submitted, should the Authority consider that the State participation in the recapitalisation of Sjóvá contained elements of State aid, that the measures are compatible with the functioning of the Agreement.

They claim that the grant of aid was an emergency measure to save a financial institution whose bankruptcy would have had 'immense spill-over effects for insurance markets as well as the economy as a whole, and (was) likely to result in economic losses for the State'. Furthermore, the Icelandic authorities claim that the intervention was based on the implementation of a restructuring plan suitable to restore the long-term viability of Sjóvá.

II. ASSESSMENT

1. The recipients of the potential aid

With transfer of bonds issued by Landsvirkjun and Askar Capital, Sjóvá and SAT Holding benefitted from a capital contribution from the State.

2. The market economy investor principle

As described above, the State provided a capital contribution to Sjóvá through a transfer of bonds (issued by Landsvirkjun and Askar Capital). This capital contribution was channelled through Glitnir's subsidiary, SAT Holding, as the bonds first were transferred to SAT Holding, which subsequently used them as an equity contribution in Sjóvá.

If the transaction was carried out in accordance with the market economy investor principle, i.e., if the State transferred the bonds to SAT Holding on conditions that would have been acceptable for a private seller, the transaction would not involve the grant of State aid.

Considering that Glitnir Bank and Íslandsbanki approached the State after having 'exhausted alternative market solutions to rescue the insurance operations of Sjóvá', it was clear that corresponding market solutions were not available for Sjóvá to obtain necessary recapitalisation.

The conditions under which the bonds were transferred; payment in 18 months without interests or, alternatively, transfer of 73,03 % shareholding in Sjóvá, do not in the Authority's preliminary view correspond to what would normally have been available on the market. The Authority recalls that at the time of the agreement, in July 2009, Iceland was undergoing a severe financial crisis. Companies in Iceland were not able to raise capital on the market. Neither SAT Holding, a subsidiary of a bank under winding-up procedure, nor a company that was in as severe financial difficulties as Sjóvá was, would have been able to raise the necessary funding on the market under the conditions the State agreed to. In principle, it is very difficult to apply the market economy investor principle to companies in difficulties⁽¹⁵⁾. The Icelandic authorities have themselves acknowledged that Sjóvá was in severe financial difficulties. The company was short of ISK 15,5 billion that was required to comply with regulatory requirements of minimum equity.

Regarding the investment in new equity in Sjóvá, the Icelandic authorities have argued that there was a substantial private participation in the recapitalisation of the company, the private investors in this case being Glitnir Bank (through SAT Holding) and Íslandsbanki. However, it shall be noted first of all that at the time of conclusion of the asset transfer agreement on 20 June 2009 and the agreement on the transfer of bonds on 8 July 2009, Íslandsbanki was fully State-owned⁽¹⁶⁾. Furthermore, it is the Authority's understanding that Glitnir and Íslandsbanki were among the main creditors of Sjóvá. The State was not as such a creditor of Sjóvá. The State was not acting to protect its own assets, as it was not among the company's creditors⁽¹⁷⁾. Therefore the actions of the State in those circumstances cannot be compared with a private market investor or creditor seeking settlement of outstanding claims. Even in cases with an apparently genuine private investor behaviour from the State, the Commission has taken the view that the circumstances surrounding the financial crisis are so unusual that in general the market investor principle cannot be applied⁽¹⁸⁾.

For these reasons, the Authority preliminarily concludes that the market economy investor principle cannot be applied to the State's transfer of bonds for the recapitalisation of Sjóvá.

⁽¹⁵⁾ See the Authority's guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty. See amongst others, Commission Decision C 4/10 (ex NN 64/09) — France, aid in favour of Trèves.

⁽¹⁶⁾ The change of ownership of Íslandsbanki took place on 13 October 2009, when the Glitnir Resolution Committee decided, on behalf of its creditors, to exercise the option provided for in its agreement with the Icelandic State and take over 95 % of share capital in Íslandsbanki.

⁽¹⁷⁾ It should be noted that both a press release issued by the Resolution Committee of Glitnir on 8 July 2009 (<http://www.glitnirbank.com>) and a press release published by Sjóvá on the same day (<http://www.sjova.is>) explicitly state that the State was protecting its own claims against Sjóvá: 'With its participation, the government intends to protect the State's claims against Sjóvá, as well as the interests of a large number of insurance customers'. However, in an email which the Icelandic authorities sent to the Authority on 25 March 2010 (Event 551375) it was clarified that the Icelandic State never had any claims against Sjóvá, but only against Askar Capital.

⁽¹⁸⁾ See, inter alia, Commission Decision N 69/09 Sweden — Recapitalisation scheme for fundamentally sound banks.

3. The presence of State aid

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

3.1. Presence of State resources

In this case the State contributed to the recapitalisation of Sjóvá by transferring to SAT Holding two bonds in its possession valued by an external expert to ISK 11,6 billion (approx. EUR 76 million) with a period of grace, to be used as equity in Sjóvá. State resources were thus involved.

3.2. Favouring certain undertakings or the production of certain goods

Firstly, to constitute State aid, a measure must confer advantages that relieve undertakings of charges that are normally borne from their budgets. Secondly, the measure must be selective in that it favours 'certain undertakings or the production of certain goods'.

According to the agreement dated 8 July 2009, described above under I.2.2.3, SAT Holding was granted a period of grace of 18 months and could pay the State for those bonds without being charged any interests for the delayed payment. More significantly, the agreement provided for the option of payment by the transfer of SAT Holding's 73,03 % shareholding in Sjóvá to the State. Prior consent of the seller was not required to exercise this option.

Furthermore, the provisions of the agreement are such that it is not only an agreement on transfer of the bonds but ultimately an agreement that the State would inject new equity to Sjóvá amounting to the value of the bonds sold, as SAT Holding could exercise the option at any time. Intervention by the State in Sjóvá's recapitalisation in July 2009 must therefore also be viewed as a decision by the State to inject new equity to Sjóvá and become its biggest shareholder.

It is the Authority's understanding that alternative funding could not have been obtained from the market. Therefore, on the basis of the information at its disposal, the Authority considers that the State's participation in the recapitalisation of Sjóvá through the transfer of bonds involved an advantage within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement to the extent it made financing available and/or it reduced the financial costs for SAT Holding as well as Sjóvá.

The Authority's view is reinforced by the fact that public policy considerations, taken together with the needs of Sjóvá, appear to have determined the State intervention, rather than the possible return for the State as an investor.

A further potential State aid measure could arise, according to the information currently available to the Authority. The presentation document prepared by Íslandsbanki in April 2009 and described above under I.2.2.2 contains Glitnir's proposal to 'close the gap' in Sjóvá by, as the first step, requesting the Ministry of Finance to accept that Glitnir's security in the loan to Avant will be upgraded to second priority. According to the document, this was considered necessary for the FME to accept Glitnir's contribution to Sjóvá's equity. However, this appears to contradict other information from the Icelandic authorities and Sjóvá's Articles of Association dated 20 June 2009 (see I.2.2.2 above), which refer to third parallel security in Avant portfolio for both Glitnir's and the State's claims. Consequently, the Icelandic authorities are invited to clarify whether and how Glitnir's proposal regarding the upgrade of its claim against Avant was actually enforced. If that was not the case, it should be clarified whether FME's acceptance of Glitnir's claim on Avant as an equity contribution to Sjóvá was based on different securities. The Icelandic authorities are also invited to submit any relevant information on other issues considered relevant for the assessment of this case.

3.3. Distortion of competition and effect on trade between the Contracting Parties

The measures under assessment involve undertakings active on markets where there is competition and trade between parties in EEA States. The measures are therefore likely to distort competition and affect trade between the Contracting Parties.

3.4. Conclusion on the presence of State aid

Based on the above, the Authority has come to the preliminary conclusion that the State's contribution to the recapitalisation of Sjóvá through the transfer of bonds involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

4. Procedural requirements

The Icelandic authorities did not notify the State intervention to the Authority. The Authority therefore is of the preliminary view that the Icelandic authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3.

5. Compatibility of the aid

The Icelandic authorities have submitted that their intervention, if considered to be State aid, complies with Article 61(3)(b) of the EEA Agreement as well as to the exemption in Article 61(3)(c) and the Authority's Guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty, which are based on the latter exemption. They consider that the measures are 'appropriate, as they are targeted and well designed to ensure Sjóvá's swift return to viability by the exit of all non-core business pursued by its predecessor ...'. The Icelandic authorities have asserted that the financial restructuring of Sjóvá has already been completed. They argue that the company's financial difficulties were brought about by its involvement in non-insurance related activities such as investment operations. These activities will not be pursued by the new, restructured company, which will focus on insurance operations. However, the Icelandic authorities did not notify the capital contribution and they did not provide a restructuring plan for the company. Thus, the Authority is not in the position to assess the measure under the Guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty.

The Icelandic authorities have submitted that Sjóvá was in serious financial difficulties at the time of the State intervention. The Authority does not doubt that and understands that these difficulties were linked to those of the Milestone/Moderna Finance group. While State aid to undertakings in difficulties is normally assessed under Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, the Authority may, under Article 61(3)(b) of the Agreement allow State aid 'to remedy a serious disturbance in the economy of an EC Member State or an EFTA State'.

Historically, it is clear from case law that the exemption in Article 61(3)(b) of the EEA Agreement needs to be applied restrictively⁽¹⁹⁾. However, following the onset of the global financial crisis in the autumn of 2008, EU governments have made available unprecedented amounts in State aid through a combination of national schemes and ad hoc interventions in financial institutions⁽²⁰⁾. This aid was assessed under a set of temporary guidelines regarding the financial crisis⁽²¹⁾, adopted by the European Commission, and subsequently by the Authority:

- the Banking Guidelines ('on the application of State aid rules to measures taken in relation to financial institutions') adopted by the Authority on 29 January 2009,
- the Recapitalisation Guidelines ('on the recapitalisation of financial institutions in the current financial crisis') adopted by the Authority on 29 January 2009,
- the Impaired Assets Guidelines ('the Treatment of Impaired Assets in the EEA Banking Sector') adopted by the Authority on 22 April 2009, and
- the Restructuring Guidelines ('the return to viability and the assessment of restructuring in the financial sector in the current crisis under the State aid rules') adopted by the Authority on 25 November 2009⁽²²⁾.

It remains to be determined in the course of the investigation initiated by this decision whether and to what extent guidelines based on Article 61(3)(b) of the EEA Agreement in relation to the financial crisis are relevant in the case of an ailing insurance company such as Sjóvá. The Icelandic authorities have not put forward any information specific to this case to substantiate their view that the measure should be assessed as a measure to remedy a serious disturbance in the economy. They have limited their reasoning to referring to the widely documented and evidenced effects of the financial difficulties of Iceland, and referred to an assessment of the FME on the grave consequences of not rescuing the insurance part of Sjóvá, without this assessment being provided to the Authority.

⁽¹⁹⁾ Case law stresses that the exemption needs to be applied restrictively and must tackle a disturbance in the entire economy of a Member State (and not a sector or a region), cf. Joined Cases T-132/96 and T-143/96 *Freistaat Sachsen and Volkswagen AG* Commission [1999] ECR II-3663, p. 167. Followed in Commission Decision in Case C-47/1996 *Crédit Lyonnais*, OJ 1998 L 221/28, point 10.1, Commission Decision in Case C 28/02 *Bankgesellschaft Berlin*, OJ 2005 L 116, p. 1, points 153 et seq and Commission Decision in Case C 50/06 *BAWAG*, point 166. See Commission Decision of 5 December 2007 in Case NN 70/07, *Northern Rock* (OJ C 43, 16.2.2008, p. 1), Commission Decision 30 April 2008 in Case NN 25/08, *Rescue aid to WestLB* (OJ C 189, 26.7.2008, p. 3), Commission Decision of 4 June 2008 in Case C 9/08 *SachsenLB* (OJ C 71, 18.3.2008, p. 14).

⁽²⁰⁾ Between October 2008 and April 2010, EU governments made available EUR 4,131 trillion in crisis aid through a combination of national schemes and ad hoc interventions — an amount equivalent to 32,5 % of EU-27 GDP, see State Aid Scoreboard, Table 1 and Annex 3. The figure only includes aid to financial services sector, not general aid measures designed to stimulate the 'real' economy.

⁽²¹⁾ Here, referred to together as the 'financial crisis guidelines'.

⁽²²⁾ The full text of the Guidelines can be found at <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

The Icelandic authorities have not submitted information to demonstrate that the systemic effects that might have resulted from a bankruptcy of Sjóvá could have reached a size constituting 'a serious disturbance in the economy' of Iceland within the meaning of Article 61(3)(b) of the EEA Agreement. Limited information has been submitted regarding the operations of Sjóvá; on the causes of the difficulties and the restructuring itself. This information is not sufficient to enable the Authority to assess the measure under Article 61(3)(b) and the financial crisis guidelines.

In the case at hand, neither an exemption under Article 61(3)(b) nor (c) of the EEA Agreement, and application of the relevant guidelines based on these provisions, can be excluded at this stage. However, the information provided by the Icelandic authorities so far is too limited to allow the Authority to assess whether the measure would be compatible under these exemptions.

Based on the above, the Authority is not in a position to establish whether the State participation in recapitalising Sjóvá involves measures that can be approved under Article 61(3)(b) or (c) of the EEA Agreement.

With reference to the considerations above, the Authority invites the Icelandic authorities to submit any information and documentation relevant to determine whether the aid in question can be assessed on the basis of Article 61(3)(b) and the financial crisis guidelines or Article 61(3)(c) and the Guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty.

6. Conclusion

Based on the information submitted by the Icelandic authorities, the Authority has come to the preliminary conclusion that the Icelandic State's participation in the recapitalisation of the insurance company Sjóvá constitute aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority has doubts as to whether these measures comply with Article 61(3) of the EEA Agreement, in conjunction with the requirements laid down in the financial crisis guidelines and the Rescue and restructuring aid guidelines. The Authority, therefore, has doubts as to whether the above measures are compatible with the functioning of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) of Part II of Protocol 3, the Authority is obliged to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3. The decision to open a formal investigation procedure is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measures in question are compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) of Part I of Protocol 3, invites the Icelandic authorities to submit their comments, as well as all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the State participation in the recapitalisation in Sjóvá, within one month of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing considerations, within one month of receipt of this Decision, the Authority request the Icelandic authorities to provide all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the State intervention in Sjóvá.

The Authority requests the Icelandic authorities to immediately forward a copy of this decision to the potential recipients of the aid.

The Authority must remind the Icelandic authorities that, according to Article 14 of Part II of Protocol 3, any incompatible aid unlawfully granted to the beneficiaries will have to be recovered, unless, exceptionally, such recovery would be contrary to a general principle of EEA law,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 is opened into the participation of the Icelandic State in the recapitalisation of Sjóvá insurance company.

Article 2

The Icelandic authorities are invited, pursuant to Article 6(1) of Part II of Protocol 3, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within one month from the notification of this Decision.

Article 3

The Icelandic authorities are requested to provide within one month from notification of this Decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

This Decision is addressed to the Republic of Iceland.

Article 5

Only the English language version of this Decision is authentic.

Decision made in Brussels, on 22 September 2010.

For the EFTA Surveillance Authority

Per SANDERUD

President

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON

College Member

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN

Beslut av gemensamma EES-kommittén för vilka de konstitutionella kraven enligt artikel 103 i EES-avtalet har uppfyllts

(2010/C 341/08)

Sedan mars 2000 anges i en fotnot till varje beslut som fattas av gemensamma EES-kommittén om någon av de avtalsslutande parterna måste uppfylla konstitutionella krav för att beslutet ska träda i kraft. Sådana krav tillkännagavs för besluten i nedanstående förteckning. De avtalsslutande parterna i fråga har nu anmält till övriga avtalsslutande parter att de har avslutat sina interna förfaranden. Datumen för beslutens ikraftträdande anges nedan.

Beslutsnummer	Dag för antagande	Referensnummer vid offentliggörandet	Införlivad(e) rättsakt(er)	Dag för ikraftträdande
20/2007	27.4.2007	9.8.2007 EUT L 209, s. 36, EES-suppl. nr 38, s. 25	Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG av den 14 juni 2006 om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag, 83/349/EEG om sammanställd redovisning, 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag	1.8.2010
127/2007	28.9.2007	21.2.2008 EUT L 47, s. 58, EES-suppl. nr 9, s. 44	Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG Kommissionens beslut 2002/623/EG av den 24 juli 2002 om vägledande kommentarer för att komplettera bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG Rådets beslut 2002/811/EG av den 3 oktober 2002 om vägledande kommentarer för att komplettera bilaga VII till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG Rådets beslut 2002/812/EG av den 3 oktober 2002 om fastställande av formuläret för sammanfattning av anmälningsinformationen om utsläppande på marknaden av produkter som består av eller innehåller genetiskt modifierade organismer, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG Rådets beslut 2002/813/EG av den 3 oktober 2002 om fastställande av formuläret för sammanfattning av anmälningsinformationen om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön för andra ändamål än utsläppande på marknaden, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG Kommissionens beslut 2003/701/EG av den 29 september 2003 om fastställande av ett formulär för redovisning av resultaten av avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade högre växter i miljön för andra ändamål än utsläppande på marknaden, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG Kommissionens beslut 2002/204/EG av den 23 februari 2004 om fastställande av närmare villkor för förandet av register och för registrering av uppgifter om genetiska modifieringar i genetiskt modifierade organismer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG	1.11.2010

Beslutsnummer	Dag för antagande	Referensnummer vid offentliggörandet	Införlivad(e) rättsakt(er)	Dag för ikraftträdande
133/2007	26.10.2007	10.4.2008 EUT L 100, s. 27, EES-suppl. nr 19, s. 34	Inga rättsakter	1.5.2010
134/2007	26.10.2007	10.4.2008 EUT L 100, s. 33, EES-suppl. nr 19, s. 39	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet Kommissionens förordning (EG) nr 1304/2003 av den 23 juli 2003 om det förfarande som Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet skall tillämpa då begäran om vetenskapliga yttranden inkommer Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1642/2003 av den 22 juli 2003 om ändring av förordning (EG) nr 178/2002 Kommissionens beslut 2004/478/EG av den 29 april 2004 om antagandet av en allmän plan för krishantering på området för livsmedel och foder Kommissionens förordning (EG) nr 2230/2004 av den 23 december 2004 om genomförandebestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 vad gäller nätverkssamarbetet mellan organisationer som är verksamma på de områden som omfattas av uppdraget för Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet Kommissionens förordning (EG) nr 575/2006 av den 7 april 2006 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 när det gäller antalet permanenta vetenskapliga paneler inom Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och deras namn Rådets beslut 2006/478/EG av den 19 juni 2006 om utnämning av hälften av ledamöterna i styrelsen för Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet	1.5.2010
135/2007	26.10.2007	10.4.2008 EUT L 100, s. 44, EES-suppl. nr 19, s. 51	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/33/EG av den 21 oktober 2002 om ändring av rådets direktiv 90/425/EEG och 92/118/EEG beträffande hälsokrav för animaliska biprodukter Kommissionens förordning (EG) nr 808/2003 av den 12 maj 2003 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel Kommissionens förordning (EG) nr 809/2003 av den 12 maj 2003 om övergångsbestämmelser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 avseende bearbetningskrav för kategori 3-material och naturgödsel som används i komposteringsanläggningar Kommissionens förordning (EG) nr 810/2003 av den 12 maj 2003 om övergångsbestämmelser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 avseende bearbetningskrav för kategori 3-material och naturgödsel som används i biogasanläggningar Kommissionens förordning (EG) nr 811/2003 av den 12 maj 2003 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 avseende förbud mot återanvändning inom arten för fisk, nedgrävning och förbränning av animaliska biprodukter samt vissa övergångsbestämmelser Kommissionens förordning (EG) nr 446/2004 av den 10 mars 2004 om upphävande av ett antal beslut om animaliska biprodukter Kommissionens förordning (EG) nr 668/2004 av den 10 mars 2004 om ändring av vissa bilagor till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 beträffande import av animaliska biprodukter från tredje land	1.5.2010

Beslutsnummer	Dag för antagande	Referensnummer vid offentliggörandet	Införlivad(e) rättsakt(er)	Dag för ikraftträdande
			Kommissionens förordning (EG) nr 878/2004 av den 29 april 2004 om övergångsbestämmelser i överensstämmelse med förordning (EG) nr 1774/2002 för vissa animaliska biprodukter som klassificerats som kategori 1- och 2-material och som är avsedda för tekniska ändamål Kommissionens förordning (EG) nr 92/2005 av den 19 januari 2005 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 avseende användning eller metoder för bortskaffande av animaliska biprodukter och ändring av bilaga VI till den förordningen avseende biogasomvandling och bearbetning av utsmälta fetter Kommissionens förordning (EG) nr 93/2005 av den 19 januari 2005 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 beträffande bearbetning av animaliska biprodukter från fisk och handelsdokument för transporten av animaliska biprodukter Kommissionens förordning (EG) nr 2067/2005 av den 16 december 2005 om ändring av förordning (EG) nr 92/2005 i fråga om alternativa metoder för bortskaffande och användning av animaliska biprodukter Kommissionens förordning (EG) nr 209/2006 av den 7 februari 2006 om ändring av förordningarna (EG) nr 809/2003 och (EG) nr 810/2003 när det gäller förlängning av giltighetstiden för övergångsbestämmelserna för komposterings- och biogasanläggningar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 Kommissionens förordning (EG) nr 1192/2006 av den 4 augusti 2006 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 i fråga om förteckningar över godkända anläggningar i medlemsstaterna Kommissionens förordning (EG) nr 1678/2006 av 14 den november 2006 om ändring av förordning (EG) nr 92/2005 i fråga om alternativa metoder för bortskaffande och användning av animaliska biprodukter Kommissionens förordning (EG) nr 1877/2006 av den 18 december 2006 om ändring av förordning (EG) nr 878/2004 om övergångsbestämmelser i överensstämmelse med förordning (EG) nr 1774/2002 för vissa animaliska biprodukter som klassificerats som kategori 1- och 2-material och som är avsedda för tekniska ändamål Kommissionens förordning (EG) nr 2007/2006 av den 22 december 2006 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 när det gäller import och transitering av vissa mellanprodukter från kategori 3-material avsedda för tekniska ändamål i medicintekniska produkter, produkter för in vitro-diagnostik och i laboratoriereagenser samt om ändring av den förordningen	
136/2007	26.10.2007	10.4.2008 EUT L 100, s. 49, EES-suppl. nr 19, s. 55	Kommissionens beslut 2003/322/EG av den 12 maj 2003 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 avseende utfodring av vissa arter av asätande fåglar med kategori 1-material Kommissionens beslut 2003/324/EG av den 12 maj 2003 om undantag från förbudet för återanvändning inom arten för pälsdjur enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 Kommissionens beslut 2004/407/EG av den 26 april 2004 om övergångsbestämmelser angående hygien och certifiering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 avseende import av fotografiskt gelatin från vissa tredjeländer Kommissionens beslut 2004/434/EG av den 29 april 2004 om anpassning av beslut 2003/324/EG om undantag från förbudet för återanvändning inom arten för pälsdjur enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 på grund av Estlands anslutning	1.5.2010

Beslutsnummer	Dag för antagande	Referensnummer vid offentliggörandet	Införlivad(e) rättsakt(er)	Dag för ikraftträdande
			Kommissionens beslut 2004/455/EG av den 29 april 2004 om anpassning av beslut 2003/322/EG om tillämpning av förordning (EG) nr 1774/2002 avseende utfodring av vissa arter av asätande fåglar med kategori 1-material med anledning av Cyperns anslutning Kommissionens förordning (EG) nr 79/2005 av den 19 januari 2005 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 beträffande användningen av mjölk, mjölkbaserade produkter och mjölkderivat, som definieras som kategori 3-material i förordningen Kommissionens förordning (EG) nr 416/2005 av den 11 mars 2005 om ändring av bilaga XI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 med avseende på import från Japan av vissa animaliska biprodukter avsedda för tekniska ändamål Kommissionens beslut 2005/830/EG av den 25 november 2005 om ändring av beslut 2003/322/EG avseende utfodring av vissa arter av asätande fåglar med kategori 1-material Kommissionens förordning (EG) nr 181/2006 av den 1 februari 2006 om tillämpning av förordning (EG) nr 1774/2002 när det gäller andra organiska gödselmedel och jordförbättringsmedel än naturgödsel och om ändring av den förordningen Kommissionens förordning (EG) nr 197/2006 av den 3 februari 2006 om övergångsbestämmelser enligt förordning (EG) nr 1774/2002 avseende insamling, transport, behandling, användning och bortskaffande av före detta livsmedel Kommissionens förordning (EG) nr 208/2006 av den 7 februari 2006 om ändring av bilagorna VI och VIII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 när det gäller bearbetningskrav för biogas- och komposteringsanläggningar och krav för naturgödsel Kommissionens beslut 2006/311/EG av den 21 april 2006 om ändring av kommissionens beslut 2004/407/EG avseende import av fotografiskt gelatin	
137/2007	26.10.2007	10.4.2008 EUT L 100, s. 53, EES-suppl. nr 19, s. 58	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/41/EG av den 21 april 2004 om upphävande av vissa direktiv om livsmedelshygien och hygienkrav för tillverkning och utsläppande på marknaden av vissa produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel och om ändring av rådets direktiv 89/662/EEG och 92/118/EEG samt rådets beslut 95/408/EG Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd Kommissionens förordning (EG) nr 1688/2005 av den 14 oktober 2005 om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 gällande särskilda salmonellagarantier för sändningar till Finland och Sverige av vissa köttsorter och ägg Kommissionens förordning (EG) nr 2073/2005 av den 15 november 2005 om mikrobiologiska kriterier för livsmedel	1.5.2010

Beslutsnummer	Dag för antagande	Referensnummer vid offentliggörandet	Införlivad(e) rättsakt(er)	Dag för ikraftträdande
			Kommissionens förordning (EG) nr 2074/2005 av den 5 december 2005 om tillämpningsåtgärder för vissa produkter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 och för genomförandet av offentliga kontroller enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, om undantag från Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 och om ändring av förordningarna (EG) nr 853/2004 och (EG) nr 854/2004 Kommissionens förordning (EG) nr 2075/2005 av den 5 december 2005 om fastställande av särskilda bestämmelser för offentlig kontroll av trikiner i kött Kommissionens förordning (EG) nr 2076/2005 av den 5 december 2005 om fastställande av övergångsbestämmelser för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 853/2004, (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004 och om ändring av förordningarna (EG) nr 853/2004 och (EG) nr 854/2004 Kommissionens förordning (EG) nr 401/2006 av den 23 februari 2006 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av myko-toxiner i livsmedel Kommissionens förordning (EG) nr 776/2006 av den 23 maj 2006 om ändring av bilaga VII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 vad beträffar gemenskapens referenslaboratorier Kommissionens beslut 2006/677/EG av den 29 september 2006 om fastställande av riktlinjer avseende kriterierna för utförande av revisioner enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livs-medelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd Kommissionens förordning (EG) nr 1662/2006 av den 6 november 2006 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung Kommissionens förordning (EG) nr 1663/2006 av den 6 november 2006 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel Kommissionens förordning (EG) nr 1664/2006 av den 6 november 2006 om ändring av förordning (EG) nr 2074/2005 vad gäller tillämpningsåtgärder för vissa produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av vissa tillämpningsåtgärder Kommissionens förordning (EG) nr 1665/2006 av den 6 november 2006 om ändring av förordning (EG) nr 2075/2005 om fastställande av särskilda bestämmelser för offentlig kontroll av trikiner i kött Kommissionens förordning (EG) nr 1666/2006 av den 6 november 2006 om ändring av förordning (EG) nr 2076/2005 om fastställande av övergångsbestämmelser för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 853/2004, (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004 Kommissionens beslut 2006/765/EG av den 6 november 2006 om upphävande av vissa tillämpningsföreskrifter om livsmedelshygien och hygienkrav för produktion och utsläppande på marknaden av vissa produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel	
138/2007	26.10.2007	10.4.2008 EUT L 100, s. 62, EES-suppl. nr 19, s. 66	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 av den 12 januari 2005 om fastställande av krav för foderhygien	1.5.2010

Beslutsnummer	Dag för antagande	Referensnummer vid offentliggörandet	Införlivad(e) rättsakt(er)	Dag för ikraftträdande
141/2007	26.10.2007	10.4.2008 EUT L 100, s. 68, EES-suppl. nr 19, s. 69	Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG	1.11.2010
1/2008	1.2.2008	12.6.2008 EUT L 154, s. 1, EES-suppl. nr 33, s. 1	Kommissionens förordning (EG) nr 1882/2006 av den 19 december 2006 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av nitrathalten i livsmedel Kommissionens förordning (EG) nr 333/2007 av den 28 mars 2007 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av bly, kadmium, kvicksilver, oorganiskt tenn, 3-MCPD och bens(a)pyren i livsmedel Kommissionens beslut 2007/363/EG av den 21 maj 2007 om en vägledning för att bistå medlemsstaterna i utarbetandet av den samlade fleråriga nationella kontrollplan som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004	1.5.2010
42/2008	25.4.2008	21.8.2008 EUT L 223, s. 33, EES-suppl. nr 52, s. 6	Kommissionens förordning (EG) nr 646/2007 av den 12 juni 2007 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 när det gäller gemenskapsmålet för att minska prevalensen av <i>Salmonella enteritidis</i> och <i>Salmonella typhimurium</i> hos slaktkycklingar och om upphävande av förordning (EG) nr 1091/2005 Kommissionens beslut 2007/407/EG av den 12 juni 2007 om harmoniserad övervakning av antimikrobiell resistens hos <i>salmonella</i> i fjäderfä och svin Kommissionens beslut 2007/411/EG av den 14 juni 2007 om förbud mot utsläppande på marknaden av produkter som härrör från nötkreatur som är födda eller uppfödda i Förenade kungariket före den 1 augusti 1996, oavsett syfte, och om undantagande av sådana djur från vissa av de kontroller och utrotningsåtgärder som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 och om upphävande av beslut 2005/598/EG Kommissionens beslut 2007/453/EG av den 29 juni 2007 om fastställande av BSE-statusen i medlemsstaterna eller tredjeländer eller regioner i dessa utifrån deras BSE-risk Kommissionens beslut 2007/570/EG av den 20 augusti 2007 om ändring av beslut 2003/634/EG om godkännande av program för att erhålla status som godkänd zon eller godkänd odling i en icke-godkänd zon med avseende på viral hemorragisk septikemi (VHS) och infektiös hematopoietisk nekros (IHN)	1.5.2010
46/2008	25.4.2008	21.8.2008 EUT L 223, s. 40, EES-suppl. nr 52, s. 13	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 av den 20 december 2006 om tillsättning av vitaminer och mineralämnen samt vissa andra ämnen i livsmedel Rådets direktiv 2007/61/EG av den 26 september 2007 om ändring av direktiv 2001/114/EG om vissa former av hållbarhetsbehandlad, helt eller delvis dehydratiserad mjölk avsedd som livsmedel	1.5.2010
58/2008	25.4.2008	21.8.2008 EUT L 223, s. 58, EES-suppl. nr 52, s. 31	Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/63/EG av den 13 november 2007 om ändring av rådets direktiv 78/855/EEG och 82/891/EEG med avseende på kravet på ett utlåtande från en oberoende sakkunnig vid en fusion eller en delning av aktiebolag	1.12.2009
59/2008	25.4.2008	21.8.2008 EUT L 223, s. 60, EES-suppl. nr 52, s. 33	Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag	1.11.2010
65/2008	6.6.2008	25.9.2008 EUT L 257, s. 27, EES-suppl. nr 58, s. 9	Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning)	1.11.2010

Beslutsnummer	Dag för antagande	Referensnummer vid offentliggörandet	Införlivad(e) rättsakt(er)	Dag för ikraftträdande
			Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning)	
66/2008	6.6.2008	25.9.2008 EUT L 257, s. 29, EES-suppl. nr 58, s. 11	Kommissionens direktiv 2007/18/EG av den 27 mars 2007 om ändring av europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG när det gäller uteslutande från eller införande i dess tillämpningsområde av vissa institut och behandling av exponeringar mot multilaterala utvecklingsbanker	1.11.2010
73/2008	6.6.2008	25.9.2008 EUT L 257, s. 37, EES-suppl. nr 58, s. 19	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall	1.4.2010
79/2008	4.7.2008	23.10.2008 EUT L 280, s. 7, EES-suppl. nr 64, s. 1	Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG av den 5 september 2007 om ändring av direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn	1.11.2010
95/2008	26.9.2008	20.11.2008 EUT L 309, s. 12, EES-suppl. nr 70, s. 1	Kommissionens förordning (EG) nr 688/2006 av den 4 maj 2006 om ändring av bilagorna III och XI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 med avseende på övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatii hos och specificerat riskmaterial av nötkreatur i Sverige Kommissionens förordning (EG) nr 722/2007 av den 25 juni 2007 om ändring av bilagorna II, V, VI, VIII, IX och XI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati Kommissionens förordning (EG) nr 727/2007 av den 26 juni 2007 om ändring av bilagorna I, III, VII och X till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati Kommissionens förordning (EG) nr 1275/2007 av den 29 oktober 2007 om ändring av bilaga IX till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati Kommissionens beslut 2007/667/EG av den 15 oktober 2007 om tillåtelse att använda nötkreatur i riskzonen till slutet av deras produktiva liv i Tyskland vid officiellt bekräftad förekomst av BSE	1.5.2010
101/2008	26.9.2008	20.11.2008 EUT L 309, s. 24, EES-suppl. nr 70, s. 12	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1775/2005 av den 28 september 2005 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten	1.4.2010
109/2008	26.9.2008	20.11.2008 EUT L 309, s. 39, EES-suppl. nr 70, s. 28	Samarbetet mellan parterna i avtalet bör utvidgas till att omfatta kommissionens beslut 2008/49/EG av den 12 december 2007 om genomförandet av informationssystemet för den inre marknaden (IMI) med avseende på skyddet av personuppgifter.	9.9.2010
112/2008	7.11.2008	18.12.2008 EUT L 339, s. 100, EES-suppl. nr 79, s. 8	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser	1.4.2010
122/2008	7.11.2008	18.12.2008 EUT L 339, s. 114, EES-suppl. nr 79, s. 23	Kommissionens förordning (EG) nr 1379/2007 av den 26 november 2007 om ändring av bilagorna IA, IB, VII och VIII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall, i syfte att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen och ändringar som beslutats inom Baselkonventionen	1.4.2010
20/2009	5.2.2009	19.3.2009 EUT L 73, s. 59, EES-suppl. nr 16, s. 30	Kommissionens beslut 2008/627/EG av den 29 juli 2008 om en övergångsperiod för verksamheter som utförs av vissa revisorer och revisionsföretag i tredje land	1.11.2009

Beslutsnummer	Dag för antagande	Referensnummer vid offentliggörandet	Införlivad(e) rättsakt(er)	Dag för ikraftträdande
21/2009	17.3.2009	28.5.2009 EUT L 130, s. 1, EES-suppl. nr 28, s. 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 Kommissionens förordning (EG) nr 1082/2003 av den 23 juni 2003 om närmare föreskrifter för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 när det gäller miniminivån för de kontroller som skall utföras inom ramen för systemet för identifiering och registrering av nötkreatur Kommissionens förordning (EG) nr 499/2004 av den 17 mars 2004 om ändring av förordning (EG) nr 1082/2003 när det gäller tidsfristen och förlagan för utformning av rapporter inom nötkreaturssektorn Kommissionens förordning (EG) nr 911/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 beträffande öronmärken, pass och register på anläggningarna Kommissionens förordning (EG) nr 644/2005 av den 27 april 2005 om att tillåta ett särskilt identifieringssystem för nötkreatur som hålls för kulturella och historiska ändamål på godkända anläggningar som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 Kommissionens beslut 2004/764/EG av den 22 oktober 2004 om en förlängning av den maximala tidsfristen för fastsättning av öronmärken på vissa nötkreatur som hålls i naturreservat i Nederländerna Kommissionens beslut 2006/28/EG av den 18 januari 2006 om förlängning av tidsfristen för anbringande av öronmärken på vissa nötkreatur Kommissionens beslut 2006/132/EG av den 13 februari 2006 om erkännande av att den italienska databasen för nötkreatur är fullt operativ	1.5.2010
30/2009	17.3.2009	28.5.2009 EUT L 130, s. 23, EES-suppl. nr 28, s. 21	Kommissionens förordning (EG) nr 1494/2007 av den 17 december 2007 om fastställande, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006, av utformningen av märkningen och krav på ytterligare märkning när det gäller produkter och utrustning som innehåller vissa fluorerade växthusgaser Kommissionens förordning (EG) nr 1497/2007 av den 18 december 2007 om fastställande, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006, av sedvanliga kontrollkrav avseende läckage för stationära brandskyddssystem som innehåller vissa fluorerade växthusgaser Kommissionens förordning (EG) nr 1516/2007 av den 19 december 2007 om fastställande, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006, av sedvanliga läckagekontrollkrav för stationär kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning som innehåller vissa fluorerade växthusgaser	1.4.2010
41/2009	24.4.2009	25.6.2009 EUT L 162, s. 16, EES-suppl. nr 33, s. 1	Kommissionens förordning (EG) nr 1237/2007 av den 23 oktober 2007 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 och beslut 2006/696/EG när det gäller utsläppande på marknaden av ägg från salmonellainficerade flockar av värphöns Rådets förordning (EG) nr 1560/2007 av den 17 december 2007 om ändring av förordning (EG) nr 21/2004 när det gäller datum för införande av elektronisk identifiering av får och getter Kommissionens beslut 2007/616/EG av den 5 september 2007 om ändring av besluten 2001/881/EG och 2002/459/EG med avseende på förteckningen över gränskontrollstationer	1.5.2010

Beslutsnummer	Dag för antagande	Referensnummer vid offentliggörandet	Införlivad(e) rättsakt(er)	Dag för ikraftträdande
			Kommissionens beslut 2007/843/EG av den 11 december 2007 om godkännande av kontrollprogram för bekämpning av <i>salmonella</i> hos avelsflockar av <i>Gallus gallus</i> i vissa tredjeländer enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 och ändring av beslut 2006/696/EG avseende vissa folkhälsokrav vid import av fjäderfä och kläckägg Kommissionens beslut 2007/848/EG av den 11 december 2007 om godkännande av vissa nationella program för bekämpning av salmonella hos avelsflockar av värphörs av <i>Gallus gallus</i> Kommissionens beslut 2007/849/EG av den 12 december 2007 om godkännande av ändringar av det nationella program för bekämpning av salmonella hos avelsflockar av <i>Gallus gallus</i> som överlämnats av Finland Kommissionens beslut 2007/873/EG av den 18 december 2007 om godkännande av det nationella program för bekämpning av salmonella hos avelsflockar av <i>Gallus gallus</i> som överlämnats av Bulgarien Kommissionens beslut 2007/874/EG av den 18 december 2007 om godkännande av det nationella program för bekämpning av salmonella hos avelsflockar av <i>Gallus gallus</i> som överlämnats av Rumänien	
45/2009	9.6.2009	25.6.2009 EUT L 162, s. 23, EES-suppl. nr 33, s. 8	Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden	1.5.2010
52/2009	24.4.2009	25.6.2009 EUT L 162, s. 34, EES-suppl. nr 33, s. 23	Kommissionens förordning (EG) nr 669/2008 av den 15 juli 2008 om fastställande av bilaga IC till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall	1.4.2010
61/2009	29.5.2009	3.9.2009 EUT L 232, s. 13, EES-suppl. nr 47, s. 14	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/27/EG av den 31 mars 2004 om ändring av direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/28/EG av den 31 mars 2004 om ändring av direktiv 2001/82/EG om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/24/EG av den 31 mars 2004 om ändring, avseende traditionella växtbaserade läkemedel, av direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel Kommissionens förordning (EG) nr 2049/2005 av den 15 december 2005 om bestämmelser, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004, om de avgifter mikroföretag och små och medelstora företag skall erlägga till Europeiska läkemedelsmyndigheten och om det administrativa bistånd de skall erbjudas av denna Kommissionens förordning (EG) nr 507/2006 av den 29 mars 2006 om villkorligt godkännande för försäljning av humanläkemedel som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004	23.12.2009
62/2009	29.5.2009	3.9.2009 EUT L 232, s. 18, EES-suppl. nr 47, s. 18	Kommissionens direktiv 2005/28/EG av den 8 april 2005 om fastställande av principer och detaljerade riktlinjer för god klinisk sed i fråga om prövningsläkemedel för humant bruk samt av krav för att få tillstånd till tillverkning eller import av sådana produkter Kommissionens förordning (EG) nr 1277/2005 av den 27 juli 2005 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 om narkotikaprekursorer och för rådets förordning (EG) nr 111/2005 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer	1.3.2010

Beslutsnummer	Dag för antagande	Referensnummer vid offentliggörandet	Införlivad(e) rättsakt(er)	Dag för ikraftträdande
			Rådets förordning (EG) nr 1905/2005 av den 14 november 2005 om ändring av förordning (EG) nr 297/95 om de avgifter som skall betalas till Europeiska läkemedelsmyndigheten	
107/2009	22.10.2009	17.12.2009 EUT L 334, s. 4, EES-suppl. nr 68, s. 4	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 544/2009 av den 18 juni 2009 om ändring av förordning (EG) nr 717/2007 om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen och direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster	1.4.2010
116/2009	22.10.2009	17.12.2009 EUT L 334, s. 19, Suppl. nr 68, s. 19	Kommissionens rekommendation 2009/385/EG av den 30 april 2009 om att komplettera rekommendationerna 2004/913/EG och 2005/162/EG när det gäller ordningen för ersättningar till ledande befattningshavare i börsnoterade bolag	1.11.2010
129/2009	4.12.2009	11.3.2010 EUT L 62, s. 18, EES-suppl. nr 12, s. 17	Kommissionens förordning (EG) nr 658/2007 av den 14 juni 2007 om ekonomiska sanktioner vid åsidosättande av vissa åligganden som fastställts i samband med godkännanden för försäljning som beviljats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004	1.8.2010
150/2009	4.12.2009	11.3.2010 EUT L 62, s. 51, EES-suppl. nr 12, s. 50	Kommissionens förordning (EG) nr 308/2009 av den 15 april 2009 om ändring av bilagorna IIIA och VI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall för anpassning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen	1.4.2010
160/2009	4.12.2009	11.3.2010 EUT L 62, s. 67, EES-suppl. nr 12, s. 65	Samarbetet mellan de avtalsslutande parterna bör utvidgas till att omfatta rådets förordning (EG) nr 2062/94 av den 18 juli 1994 om upprättande av en europeisk arbetsmiljöbyrå, ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1643/95, (EG) nr 1654/2003 och (EG) nr 1112/2005.	15.4.2010
7/2010	29.1.2010	22.4.2010 EUT L 101, s. 14, EES-suppl. nr 19, s. 14	Kommissionens förordning (EG) nr 506/2007 av den 8 maj 2007 om införande av undersöknings- och uppgiftskrav för importörer eller tillverkare av vissa prioriterade ämnen i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 793/93 om bedömning och kontroll av risker med existerande ämnen Kommissionens förordning (EG) nr 465/2008 av den 28 maj 2008 om införande, enligt rådets förordning (EEG) nr 793/93, av undersöknings- och uppgiftskrav för importörer och tillverkare av vissa ämnen som kan vara långlivade, bioackumulerbara och toxiska och som förtecknas i European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances Kommissionens förordning (EG) nr 466/2008 av den 28 maj 2008 om införande av undersöknings- och uppgiftskrav för importörer eller tillverkare av vissa prioriterade ämnen i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 793/93 om bedömning och kontroll av risker med existerande ämnen Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/103/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer vad gäller utsläppande på marknaden av batterier och ackumulatorer	1.11.2010
11/2010	29.1.2010	22.4.2010 EUT L 101, s. 21, EES-suppl. nr 19, s. 21	Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG av den 17 juni 2008 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom gemenskapen	1.10.2010
12/2010	29.1.2010	22.4.2010 EUT L 101, s. 22, EES-suppl. nr 19, s. 23	Kommissionens beslut 2009/460/EG av den 5 juni 2009 om antagande av en gemensam säkerhetsmetod för bedömning av uppnåendet av säkerhetsmål i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG Kommissionens beslut 2009/561/EG av den 22 juli 2009 om ändring av beslut 2006/679/EG när det gäller genomförandet av den tekniska specifikationen för driftskompatibilitet avseende delsystemet trafikstyrning och signalering i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg	1.10.2010

Beslutsnummer	Dag för antagande	Referensnummer vid offentliggörandet	Införlivad(e) rättsakt(er)	Dag för ikraftträdande
17/2010	1.3.2010	10.6.2010 EUT L 143, s. 1, EES-suppl. nr 30, s. 1	Kommissionens förordning (EG) nr 479/2007 av den 27 april 2007 om ändring av förordning (EG) nr 2076/2005 om fastställande av övergångsbestämmelser för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 853/2004, (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004 och om ändring av förordningarna (EG) nr 853/2004 och (EG) nr 854/2004 Kommissionens förordning (EG) nr 1243/2007 av den 24 oktober 2007 om ändring av bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung Kommissionens förordning (EG) nr 1244/2007 av den 24 oktober 2007 om ändring av förordning (EG) nr 2074/2005 med avseende på tillämpningsåtgärder för vissa produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel och om särskilda regler för offentliga kontroller i fråga om besiktning av kött Kommissionens förordning (EG) nr 1245/2007 av den 24 oktober 2007 om ändring av bilaga I till förordning (EG) nr 2075/2005 avseende användning av pepsinlösning för påvisande av trikiner i kött Kommissionens förordning (EG) nr 1246/2007 av den 24 oktober 2007 om ändring av förordning (EG) nr 2076/2005 avseende förlängning av övergångsperioden för livsmedelsföretagare som importerar fiskolja avsedd att användas som livsmedel Kommissionens förordning (EG) nr 1441/2007 av den 5 december 2007 om ändring av förordning (EG) nr 2073/2005 om mikrobiologiska kriterier för livsmedel	1.5.2010
18/2010	1.3.2010	10.6.2010 EUT L 143, s. 4, EES-suppl. nr 30, s. 4	Rådets förordning (EG) nr 301/2008 av den 17 mars 2008 om anpassning av bilaga I till förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd Kommissionens förordning (EG) nr 737/2008 av den 28 juli 2008 om utseende av gemenskapens referenslaboratorier för kräftdjursjukdomar, rabies och bovin tuberkulos, om fastställande av ytterligare ansvarsområden och uppgifter för gemenskapens referenslaboratorier för rabies och bovin tuberkulos samt om ändring av bilaga VII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 Kommissionens förordning (EG) nr 1019/2008 av den 17 oktober 2008 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien Kommissionens förordning (EG) nr 1020/2008 av den 17 oktober 2008 om ändring av bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung och förordning (EG) nr 2076/2005 med avseende på identifieringsmärkning, obehandlad mjölk och mjölkprodukter, ägg och äggprodukter samt vissa fiskeriprodukter Kommissionens förordning (EG) nr 1021/2008 av den 17 oktober 2008 om ändring av bilagorna I, II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel och av förordning (EG) nr 2076/2005 med avseende på levande musslor, vissa fiskeriprodukter och slakteripersonal som bistår vid offentliga kontroller Kommissionens förordning (EG) nr 1022/2008 av den 17 oktober 2008 om ändring av förordning (EG) nr 2074/2005 när det gäller gränsvärdena för total mängd flyktiga kvävebaser (TVB-N)	1.5.2010

Beslutsnummer	Dag för antagande	Referensnummer vid offentliggörandet	Införlivad(e) rättsakt(er)	Dag för ikraftträdande
			Kommissionens förordning (EG) nr 1023/2008 av den 17 oktober 2008 om ändring av förordning (EG) nr 2076/2005 avseende förlängning av övergångsperioden för livsmedelsföretagare som importerar fiskolja avsedd att användas som livsmedel Kommissionens förordning (EG) nr 1029/2008 av den 20 oktober 2008 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 för att uppdatera en referens till vissa europeiska standarder Kommissionens förordning (EG) nr 1250/2008 av den 12 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 2074/2005 när det gäller intygskrav för import av fiskeriprodukter, levande musslor, tagghudingar, manteldjur och marina snäckor avsedda att användas som livsmedel Kommissionens beslut 2008/337/EG av den 24 april 2008 om ändring av beslut 2006/968/EG om genomförande av rådets förordning (EG) nr 21/2004 avseende riktlinjer och förfaranden för elektronisk identifiering av får och getter Kommissionens beslut 2008/654/EG av den 24 juli 2008 om en vägledning för att bistå medlemsstaterna i utarbetandet av den årliga rapport om den samlade fleråriga nationella kontrollplanen som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004	
19/2010	12.3.2010	10.6.2010 EUT L 143, s. 8, EES-suppl. nr 30, s. 9	Kommissionens förordning (EG) nr 832/2007 av den 16 juli 2007 om ändring av förordning (EG) nr 197/2006 med avseende på användningar av före detta livsmedel och förlängning av giltighetstiden för övergångsbestämmelser som gäller dessa livsmedel Kommissionens förordning (EG) nr 829/2007 av den 28 juni 2007 om ändring av bilagorna I, II, VII, VIII, X och XI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 beträffande utsläppande av animaliska biprodukter på marknaden Kommissionens förordning (EG) nr 1432/2007 av den 5 december 2007 om ändring av bilagorna I, II och VI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 beträffande märkning och transport av animaliska biprodukter Kommissionens förordning (EG) nr 1576/2007 av den 21 december 2007 om ändring av förordning (EG) nr 92/2005 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 avseende användning eller metoder för bortskaffande av animaliska biprodukter	1.5.2010
23/2010	12.3.2010	10.6.2010 EUT L 143, s. 16, EES-suppl. nr 30, s. 19	Kommissionens direktiv 96/3/Euratom, EKSG, EG, 98/28/EG och 2004/4/EG återinförlivade.	1.5.2010
27/2010	12.3.2010	10.6.2010 EUT L 143, s. 20, EES-suppl. nr 30, s. 26	Kommissionens förordning (EG) nr 303/2008 av den 2 april 2008 om fastställande, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006, av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande av certifiering av företag och personal i fråga om stationär kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning som innehåller vissa fluorerade växthusgaser Kommissionens förordning (EG) nr 304/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande för certifiering av företag och personal med avseende på stationära brandskyddssystem och brandsläckare som innehåller vissa fluorerade växthusgaser Kommissionens förordning (EG) nr 305/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande för certifiering av personal som återvinner vissa fluorerade växthusgaser från högsänningsbrytare	1.11.2010

Beslutsnummer	Dag för antagande	Referensnummer vid offentliggörandet	Införlivad(e) rättsakt(er)	Dag för ikraftträdande
			Kommissionens förordning (EG) nr 306/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande för certifiering av personal som återvinner vissa lösningsmedel som innehåller fluorerade växthusgaser från utrustning Kommissionens förordning (EG) nr 307/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav för utbildningsprogram och villkor för ömsesidigt erkännande av utbildningsintyg för personal med avseende på luftkonditioneringssystem som innehåller vissa fluorerade växthusgaser i vissa motorfordon Kommissionens förordning (EG) nr 308/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av utformningen av medlemsstaternas information om utbildnings- och certifieringsprogram	
29/2010	12.3.2010	10.6.2010 EUT L 143, s. 24, EES-suppl. nr 30, s. 31	Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/110/EG av den 16 december 2008 om ändring av direktiv 2004/49/EG om säkerhet på gemenskapens järnvägar (järnvägssäkerhetsdirektivet)	1.10.2010

Förteckning över naturliga mineralvatten som erkänts av Island och Norge

(Upphäver och ersätter den text som offentliggjordes i EUT C 28, 4.2.2010, s. 24 och EES-supplement nr 5, 4.2.2010, s. 1)

(2010/C 341/09)

Enligt artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG av den 18 juni 2009 om utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten ⁽¹⁾, som är införlivad i kapitel XII punkt 54zzzzd i bilaga II till EES-avtalet, ska det offentliggöras en förteckning över erkända naturliga mineralvatten.

Förteckning över naturliga mineralvatten som erkänts av Island

Handelsnamn	Källans namn	Utvinningsplats
Icelandic Glacial	Ölfus Spring	Hlíðarendi, Ölfus, Selfoss

Förteckning över naturliga mineralvatten som erkänts av Norge

Handelsnamn	Källans namn	Utvinningsplats
Best naturlig mineralvann	Kastbrekka	Kambrekka/Trondheim
Bonaqua Silver	Telemark kilden	Fyresdal
Farris	Kong Olavs kilde	Larvik
Fjellbekk	Ivar Aasen kilde	Volda
Isbre	Isbre kilden	Buhaugen, Osa, Ulvik
Isklar	Isklar kildene	Vikebygd i Ullensvang
Modal	Modal kilden	Fyresdal
Naturlig mineralvann fra Villmark kilden på Rustad Gård	Villmark kilden på Rustad gård	Rustad/Elverum
Olden	Blåfjell kilden	Olderdalen
Osa	Osa kilden	Ulvik/Hardanger

⁽¹⁾ EUT L 164, 26.6.2009, s. 45.

V

(Yttranden)

ADMINISTRATIVA FÖRFARANDEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Inbjudan att lämna förslag – EACEA/41/10 för genomförandet av Erasmus Mundus 2009–2013, år 2011

(2010/C 341/10)

Insats 1 – Gemensamma program**Insats 2 – Partnerskap****Insats 3 – Främjande av europeisk högre utbildning**

MÅL FÖR PROGRAMMET

Erasmus Mundus-programmets övergripande mål är att främja europeisk högre utbildning, att hjälpa till att förbättra studenters karriärmöjligheter och att främja interkulturell förståelse genom samarbete med tredje-länder i enlighet med målen för EU:s yttre politik för att bidra till en hållbar utveckling i tredjeländers högre utbildning.

Programmet har följande mål:

- Att främja ett strukturerat samarbete mellan högre utbildningsanstalter och erbjuda en högre utbildning med bättre kvalitet och ett tydligt europeiskt mervärde som är eftertraktat både inom och utanför unionen, i syfte att skapa spetskompetenscenter.
- Att bidra till ett ömsesidigt berikande av samhällen genom att utforma mäns och kvinnors utbildning så att de får all lämplig kunskap, i synnerhet när det gäller arbetsmarknaden, och blir öppna och internationellt erfarna. Detta vill vi uppnå genom att göra det enklare för de mest begåvade studenterna och akademikerna från tredjeländer att komma till EU för att få utbildning och/eller erfarenhet i EU och för de mest begåvade europeiska studenterna och akademikerna att resa till tredjeländer.
- Att bidra till utvecklingen av arbetskraft och den internationella samarbetsförmågan bland utbildningsanstalter i tredjeländer genom att öka utbytet mellan EU och tredjeländer.
- Att förbättra den europeiska högre utbildningens tillgänglighet och förstärka dess profil och synlighet runtom i världen samt göra den mer attraktiv för såväl medborgare från tredjeländer som EU-medborgare.

En guide till Erasmus Mundus-programmet och de relevanta ansökningsformulären för de tre insatserna finns på nedanstående adress:

http://eacea.ec.europa.eu/erasmus_mundus/funding/higher_education_institutions_en.php

A. Insats 1 – Gemensamma Erasmus Mundus-program

Denna insats syftar till att främja samarbete mellan högre utbildningsanstalter och akademisk personal i EU och tredjeländer i syfte att skapa spetskompetenscenter samt högutbildad personal, och den består av två delinsatser

- insats 1A – Erasmus Mundus masterkurser (EMMC) och
- insats 1B – Erasmus Mundus gemensamma doktorandprogram (EMJD).

Syftet med dessa insatser är att stödja studieprogram på forskarnivå av framstående akademisk kvalitet, som utarbetats gemensamt av konsortier bestående av universitet i Europa och, om så relevant, i tredjeländer, och som kan bidra till att öka synligheten för europeisk högre utbildning och göra den attraktivare. Sådana gemensamma program ska omfatta rörlighet mellan konsortiets universitet och leda fram till erkända gemensamma, dubbla eller multipla examina.

A.1 Bidragsberättigade deltagare och konsortiets sammansättning

De villkor som gäller för bidragsberättigade deltagare och för konsortiets sammansättning finns angivna i programguiden under avsnitt 4.2.1 för insats 1A och avsnitt 5.2.1 för insats 1B.

A.2 Bidragsberättigande verksamheter

De verksamheter som är bidragsberättigande finns angivna i programguiden under avsnitt 4.2.2 för insats 1A och avsnitt 5.2.2 för insats 1B. Det har inte fastställts några prioriterade temaområden för denna inbjudan.

A.3 Tilldelningskriterier

Ansökningar som gäller insats 1A och 1B kommer att bedömas enligt följande tilldelningskriterier:

— För insats 1A – Erasmus Mundus masterkurser

Kriterium	Vikt
1. Akademisk kvalitet	30 %
2. Kursintegrering	25 %
3. Kursförvaltning, synlighet och hållbarhetsåtgärder	20 %
4. Studentfaciliteter och uppföljning	15 %
5. Kvalitetssäkring och utvärdering	10 %
Totalt	100 %

— Insats 1B – Erasmus Mundus gemensamma doktorandprogram

Kriterium	Vikt
1. Akademisk kvalitet och forskningskvalitet	25 %
2. Partnerskapets erfarenhet och sammansättning	25 %
3. Programmets europeiska integration och funktion	20 %
4. Villkor för sökande som tilldelats ett EMJD-stipendium	15 %
5. Programmets förvaltning, hållbarhet och kvalitetssäkring	15 %
Totalt	100 %

A.4 Budget

Denna inbjudan att lämna förslag har inga direkta konsekvenser för budgeten 2. Syftet är att välja ut

— ca 10 nya ansökningar och upp till 22 ansökningar om förlängning för insats 1A, och

— ca 10 nya ansökningar för insats 1B.

För vart och ett av de utvalda förslagen kommer ett femårigt ramavtal om partnerskap att ingås under sommaren 2011. Inom ramen för dessa partnerskapsavtal kommer sedan specifika årliga bidragsavtal att slutas från och med läsåret 2012/2013, vilka dels inbegriper finansiellt stöd till de konsortier som genomför de gemensamma programmen, dels ett årligen fastställt antal enskilda stipendier till studenter, doktorander och forskare från EU och tredjeländer.

A.5 Sista inlämningsdag

Sista inlämningsdag för Erasmus Mundus masterkurser (insats 1A) och Erasmus Mundus gemensamma doktorandprogram (insats 1B) är den 29 april 2011 kl 12.00 (middagstid) centraleuropeisk tid.

EACEA har upprättat ett system för elektronisk inlämning av ansökningar. För denna inbjudan att lämna förslag måste ansökande skicka in sin ansökan med hjälp av ett elektroniskt formulär, tillgängligt från och med februari 2011.

Detta formulär (inklusive bilagor) räknas som den slutgiltiga ansökan.

Endast ansökningar som lämnats in i tid och som uppfyller de krav som anges i det relevanta formuläret kommer att godtas. Ansökningar som skickas i pappersversion, per fax eller e-post kommer inte att godtas.

För att vi lättare ska kunna bedöma vilka experter som har den relevanta akademiska och forskningsmässiga kompetensen ber vi ansökande för insats 1A (Erasmus Mundus masterkurser) och insats 1B (Erasmus Mundus gemensamma doktorandprogram) lämna in en kort beskrivning av sitt gemensamma program (max en sida inklusive titel, fält/område(n), huvudpartners samt en kort sammanfattning av programmets struktur och viktigaste egenskaper). Den ska helst lämnas in en månad före det sista inlämningsdatum som angetts ovan, (dvs. senast den 31 mars 2011). En mall för denna sammanfattning med uppgifter om inlämnande kan laddas ned från nedanstående adress:

http://eacea.ec.europa.eu/erasmus_mundus/funding/higher_education_institutions_en.php

B. Insats 2 – Erasmus Mundus-partnerskap

Denna insats har som syfte att stödja det strukturerade samarbetet mellan högre utbildningsanstalter i EU och i tredjeländer genom att främja rörligheten för studenter på alla studienivåer (grundutbildning och masterutbildning), doktorander, forskare, akademisk och administrativ personal (det är möjligt att alla regioner och grupper inte omfattar alla kategorier).

Insats 2 – Erasmus Mundus-partnerskap (EMA2) är uppdelad i två delinsatser

- Erasmus Mundus, insats 2 – DELINSATS 1 – Partnerskap med länder som omfattas av instrumenten ENPI, DCI, EUF och IPA ⁽¹⁾ (det tidigare externa samarbetet),
- Erasmus Mundus, insats 2 – DELINSATS 2 – Partnerskap med länder och territorier som omfattas av Instrumentet för Industrialiserade länder (ICI)

B.1 Bidragsberättigade deltagare och länder samt partnerskapets sammansättning

De villkor som gäller för bidragsberättigade deltagare och partnerskapets sammansättning anges i programguiden under avsnitt 6.1.2.a för EMA2-DELINSATS 1 och under avsnitt 6.2.2.a för EMA2-DELINSATS 2 samt i "Guide till inbjudan att lämna förslag EACEA 41/10" under avsnitt 5.3.1 för EMA2-DELINSATS 1 och under avsnitt 5.3.2 för EMA2-DELINSATS 2.

B.2 Bidragsberättigande verksamheter

De verksamheter som är bidragsberättigande finns angivna i "Erasmus Mundus 2009–2013 programguide" under avsnitt 6.1.2.b för EMA2-DELINSATS 1 och under avsnitt 6.2.2.b för EMA2-DELINSATS 2 samt i "Guide till inbjudan att lämna förslag EACEA 41/10" under avsnitt 5.3.1 för EMA2-DELINSATS 1 och under avsnitt 5.3.2 för EMA2-DELINSATS 2.

⁽¹⁾ ENPI – Europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument.

DCI – Finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete.

IPA – Instrument för stöd inför anslutningen.

EUF – Europeiska utvecklingsfonden (EUF) är det främsta instrumentet för gemenskapsstöd till utvecklingssamarbete i enlighet med Cotonouavtalet: "partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan".

B.3 Tilldelningskriterier

Ansökningar som gäller EMA2-DELINSATS 1 kommer att bedömas enligt följande tilldelningskriterier:

Kriterium	Vikt
1. Relevans	25 %
2. Kvalitet	65 %
2.1 Partnerskapets sammansättning och samarbetsmekanismer	20 %
2.2 Organisation och tillämpning av rörligheten	25 %
2.3 Faciliteter för studenter/personal och uppföljning	20 %
3. Hållbarhet	10 %
Totalt	100 %

Ansökningar som gäller EMA2-DELINSATS 2 kommer att bedömas enligt följande tilldelningskriterier:

Kriterium	Vikt
1. Relevans	25 %
2. Bidrag till spetskompetensen	25 %
3. Kvalitet	50 %
3.1 Partnerskapets sammansättning och samarbetsmekanismer	15 %
3.2 Organisation och tillämpning av rörligheten	20 %
3.3 Faciliteter för studenter/personal och uppföljning	15 %
Totalt	100 %

B.4 Budget ⁽²⁾

Den sammanlagda summa som görs tillgänglig genom denna inbjudan att lämna förslag uppgår till ungefär 95,6 miljoner EUR o med målet att minsta antalet utbyten för individuell rörlighet inte understiger 3 265 personer.

Den tillgängliga budgeten för EMA2-DELINSATS 1 är – 89,3 miljoner EUR med målet att minsta antalet utbyten för individuell rörlighet inte understiger 3 125 personer.

Den tillgängliga budgeten för EMA2-DELINSATS 2 är 6,3 miljoner EUR med målet att minsta antalet utbyten för individuell rörlighet inte understiger 140 personer.

B.5 Sista inlämningsdag

Sista inlämningsdag för Erasmus Mundus Insats 2 (partnerskap) är den **29 april 2011 (enligt poststämpel)**.

Bidragsansökan ska sändas som rekommenderat brev till nedanstående adress:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency
Call for proposals EACEA/41/10 — Action 2
Attn Mr Joachim Fronia
BOUR 02/29
Avenue du Bourget 1
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Endast ansökningar som lämnats in i tid och som uppfyller de krav som anges i formuläret kommer att godtas. Ansökningar som endast skickas per fax eller e-post kommer inte att godtas.

⁽²⁾ Beloppet är under vilkor att EU budgeten för år 2011 godtas.

Om en sökande sänder in flera olika ansökningar måste varje ansökan sändas i ett separat kuvert.

C. **Insats 3 – Främjande av europeisk högre utbildning**

Denna insats syftar till att främja den europeiska högre utbildningen genom åtgärder som förstärker dess attraktionskraft, profil, anseende, synlighet och tillgänglighet. Insats 3 ger stöd till gränsöverskridande initiativ, studier, projekt, evenemang och annan verksamhet som anknyter till den internationella dimensionen i alla aspekter av den högre utbildningen. Dessa inkluderar marknadsföring, tillgänglighet, kvalitetssäkring, erkännande av betyg, erkännande av europeiska meriter i resten av världen och ömsesidigt erkännande av meriter med tredjeländer, utformning av kursplaner, rörlighet, kvalitet på tjänster osv.

Insats 3 kan ta sig olika former (konferenser, seminarier, studiegrupper, analyser, pilotprojekt, utmärkelser, internationella nätverk, utarbetande av material till publikation, utveckling av verktyg för information, kommunikation och teknik) och kan äga rum var som helst i världen.

C.1 *Bidragsberättigade deltagare och konsortiets sammansättning*

De villkor som gäller för bidragsberättigade deltagare och för konsortiets sammansättning finns angivna i programguiden under avsnitt 7.2.1.

C.2 *Bidragsberättigande verksamheter*

De verksamheter som är bidragsberättigande finns angivna i programguiden under avsnitt 7.2.2.

För att projektet ska vara förenligt med syftena för denna inbjudan att lämna förslag bör det beröra något av följande prioriterade områden:

- Projekt som rör främjandet av europeisk högre utbildning i vissa geografiska områden (områden som hittills har varit underrepresenterade i Erasmus Mundus-projekt kommer att prioriteras, t.ex. Afrika och industrialiserade länder);
- Projekt vars mål är att förbättra omhändertagandet av internationella studenter och doktorander;
- Projekt som belyser den internationella dimensionen av kvalitetssäkring;
- Projekt vars mål är att förstärka förbindelserna mellan europeisk högre utbildning och forskning;
- Projekt som främjar doktoranders möjligheter att studera i Europa;
- Projekt som främjar Erasmus Mundus programmet gentemot europeiska studenter

Projekt inom vars ram följande verksamheter planeras kommer inte att finansieras:

Verksamheter som genomförs inom ramen för internationaliseringen av Erasmus tematiska nätverk.

C.3 *Tilldelningskriterier*

Ansökningar som gäller insats 3 kommer att bedömas enligt följande tilldelningskriterier:

Kriterium	Vikt
1. Projektets relevans för Erasmus Mundus-programmet	25 %
2. Projektets förväntade inverkan när det gäller att förbättra attraktionskraften hos europeisk högre utbildning på global nivå	25 %
3. Förutsättningar för att sprida resultaten och erfarenheterna från projektet, för kvalitetsförsäkringen och för att uppnå hållbarhet och ett långsiktigt utnyttjande av resultat	15 %
3. Konsortiets sammansättning och samarbetsmekanismer	15 %
4. Arbetsplan och budget	20 %
Totalt	100 %

C.4 Budget ⁽³⁾

Denna inbjudan att lämna förslag har som mål att välja ut cirka 6 projekt. Den totala budget som har öronmärkts för att medfinansiera projekt inom ramen för den aktuella inbjudan är 1,3 miljoner EUR. Bidragsbeloppen kommer att variera betydligt beroende på de utvalda projektens omfattning (vanligtvis mellan 100 000 EUR och 350 000 EUR). EACEA:s finansiella bidrag får inte överstiga 75 % av den totala kostnaden för det stödberättigade projektet.

C.5 Sista inlämningsdatum

Sista inlämningsdag till Erasmus Mundus insats 3 för projekt som förstärker attraktionskraften hos europeisk högre utbildning är den **29 april 2011 (enligt poststämpel)**.

Bidragsansökan måste sändas som rekommenderat brev till nedanstående adress:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency
Call for proposals EACEA/41/10 — Action 3
Attn Mr Joachim Fronia
BOUR 02/29
Avenue du Bourget 1
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Endast ansökningar som lämnats in i tid och som uppfyller de krav som anges i formuläret kommer att godtas. Ansökningar som endast skickas per fax eller e-post kommer inte att godtas.

⁽³⁾ Se fotnot 2.

EUROPEISKA REKRYTERINGSBYRÅN (EPSO)

MEDDELANDE OM ALLMÄNT UTTAGNINGSPROV

(2010/C 341/11)

Europeiska rekryteringsbyrån (Epsa) anordnar följande allmänna uttagningsprov: EPSO/AST/112/10 – ASSISTENTER (AST 3) inom följande områden:

1. Statistik
2. Finansier/Redovisning
3. Personalresurser
4. Informations- och Kommunikationsteknik (ITK)

Meddelandet om uttagningsprov offentliggörs på 23 språk i *Europeiska unionens officiella tidning* C 341 A av den 16 december 2010.

Närmare upplysningar finns på Epsas webbplats: <http://eu-careers.eu>

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Meddelande från den franska regeringen om Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten ⁽¹⁾

(Tillkännagivande av en ansökan om exklusivt tillstånd att inleda prospektering efter flytande kolväten och kolväten i gasform (Permis de Dicy))

(Text av betydelse för EES)

(2010/C 341/12)

Den 21 juni 2010 ansökte företaget Realm Energy International, med huvudkontor på adressen 2nd Floor, Berkeley Square House, Berkeley Square London W1J 6BD, UNITED KINGDOM, om exklusivt tillstånd för prospektering efter flytande eller gasformiga kolväten under en period av fem (5) år (Permis de Dicy) inom ett område på cirka 705 km² i de franska departementen Loiret och Yonne.

Tillståndet avser ett område som begränsas av meridianer och parallellcirklar mellan de hörnpunkter som bestäms av nedanstående geografiska koordinater. Som nollmeridian räknas Parismeridianen.

Punkt	Longitud (gon O)	Latitud (gon N)
A	01,00	53,50
B	01,20	53,50
C	01,20	53,20
D	00,60	53,20
E	00,60	53,40
F	00,70	53,40
G	00,70	53,36
H	00,68	53,36
I	00,68	53,35
J	00,64	53,35
K	00,64	53,27
L	00,67	53,27
M	00,67	53,28

⁽¹⁾ EGT L 164, 30.6.1994. s. 3.

Punkt	Longitud (gon O)	Latitud (gon N)
N	00,73	53,28
O	00,73	53,30
P	01,10	53,30
Q	01,10	53,40
R	01,00	53,40

Inlämning av ansökan och tilldelningskriterier

De företag som lämnat in den första ansökan samt de som lämnar in en konkurrerande ansökan ska visa att villkoren för beviljande av licensen är uppfyllda. Dessa villkor anges i artiklarna 4 och 5 i dekret 2006-648 av den 2 juni 2006 om gruvdriftslicenser och licenser för underjordisk lagring (*Journal officiel de la République française* av den 3 juni 2006).

Intresserade företag kan lämna in en konkurrerande ansökan inom 90 dagar räknat från offentliggörandet av detta tillkännagivande. Ansökan ska göras i enlighet med det förfarande som anges i tillkännagivandet om ansökningsförfarande för gruvdriftslicenser för kolväten i Frankrike. Tillkännagivandet är offentliggjort i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 374 av den 30 december 1994, s. 11. Det har stadfästs genom dekret 2006-648 av den 2 juni 2006 om gruvdriftslicenser och licenser för underjordisk lagring (*Journal officiel de la République française* av den 3 juni 2006).

Konkurrerande ansökningar ska skickas till ministern med ansvar för gruvor på den adress som anges nedan. Besluten avseende den ursprungliga ansökan och konkurrerande ansökningar fattas inom två år från det att de franska myndigheterna mottagit den ursprungliga ansökan, dvs. senast den 21 augusti 2010.

Villkor och krav beträffande utövande och avslutande av verksamheten

De sökande hänvisas till artikel 79 och 79.1 i gruvlagen och till dekret 2006-649 av den 2 juni 2006 om gruvdrift, om underjordisk lagring samt om tillsyn av sådan verksamhet (*Journal officiel de la République française* av den 3 juni 2006).

Kompletterande information kan erhållas från ministère de l'écologie, de l'énergie, du développement durable et de la mer:

Direction générale de l'énergie et du climat, direction de l'énergie, sous-direction de la sécurité d'approvisionnement et nouveaux produits énergétiques, bureau exploration et production des hydrocarbures, Grande Arche de la Défense — Paroi Nord, 92055 La Défense Cedex, FRANCE (Tfn. +33 140819529).

Övannämnda bestämmelser finns på följande adress: <http://www.legifrance.gouv.fr>

Europeiska rekryteringsbyrån (Epsa)

2010/C 341/11	Meddelande om allmänt uttagningsprov	46
---------------	--	----

FÖRFARANDEN FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2010/C 341/12	Meddelande från den franska regeringen om Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten (<i>Tillkännagivande av en ansökan om exklusivt tillstånd att inleda prospektering efter flytande kolväten och kolväten i gasform (Permis de Dicy)</i>) ⁽¹⁾	47
---------------	---	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV